

การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ทิพย์วลี สุขปาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2560

การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

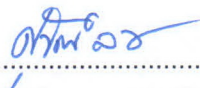
ทิพย์วลี สุขปาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ปีการศึกษา 2560

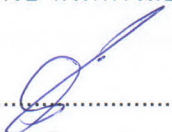
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

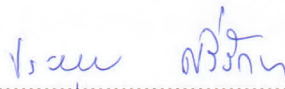
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 เสนอโดย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

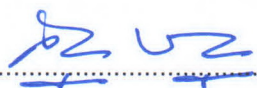

.....รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิจัยและนวัตกรรม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์ ลาวัณย์วิสุทธิ)
วันที่ 21 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพวัลย์ คำคง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เนติ เจลยวาเรศ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา
ชื่อนักศึกษา	ทิพย์วลี สุขปาน
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนและหลังเรียน และ 2) วิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดัก อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 19 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลทดสอบทักษะการฟังและทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

Thesis Title	An Implementation of the Total Physical Response Method to Develop Listening and Speaking Skills of Grade 4 Students
Thesis Advisors	Dr. Neti Chaloeaywares Asst. Prof. Dr. Pratoom Sriruksa
Name	Tipwalee Sukpan
Program	Curriculum and Instruction
Academic Year	2017

ABSTRACT

This research was aimed to: 1) compare grade 4 students' English listening and speaking skills before and after implementing the Total Physical Response Method (TPR); and 2) study the students' confidence in speaking English. The sample, obtained by simple random sampling, consisted of 19 Prathomsuksa 4 students from Wat Pra Dub School, Khai Bang Rachan District, Sing Buri Province, during the academic year 2017. The research instruments were: 1) lesson plans implementing TPR, 2) a measurement test on English listening and speaking skills, and 3) an evaluation form on students' confidence in speaking English. Data were analyzed in terms of mean, standard deviation, and t-test.

Findings were as follows:

1. The students' English listening and speaking skills after implementing TPR were significantly higher than those before implementing it ($p < .05$).
2. The students' confidence in speaking English after implementing TPR was at a high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร.เนติ เกลียวเรศ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะแก้ไขในการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพวัลย์ คำคง และอาจารย์ ดร.เนติ เกลียวเรศ ซึ่งกรุณาเสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจเครื่องมือเพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ให้มีประสิทธิภาพ

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพวัลย์ คำคง ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ ผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีทุกท่าน ที่มีได้ออกนามในที่นี้ที่ได้กรุณาให้ความรู้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ นางสาวยุพา บุญอนันต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดับ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องของการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นในการทำวิจัยและคอยให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา และยังได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากนักเรียน คณะครูและบุคลากรในส่วนต่างๆ ของโรงเรียนวัดประดับและผู้ที่ให้ความรู้ ข้อคิดต่างๆ ทุกท่านที่มีได้กล่าวนามที่ให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่นทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนและการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูและอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้ความเมตตาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ทิพย์วัลลี สุขปาน

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
ประกาศคุณูปการ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	9
ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ.....	9
เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ.....	9
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	10
สมรรถนะผู้เรียน.....	11
คุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	12
คุณภาพผู้เรียน.....	12
การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	17
ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	17
ประเภทการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	19
ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.	22
ทักษะการฟัง.....	24

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
ทักษะการฟัง.....	24
หลักการสอนทักษะการฟัง.....	25
การวัดและประเมินผลการฟัง.....	27
ทักษะการพูด.....	28
ทักษะการพูด.....	28
หลักการสอนทักษะการพูด.....	30
การประเมินความสามารถในการพูด.....	35
การสร้างแบบประเมินทักษะการพูด.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
งานวิจัยในประเทศ.....	45
งานวิจัยต่างประเทศ.....	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	62
สมมติฐานในการวิจัย.....	62
ความสำคัญของการวิจัย.....	62

หน้า	
บทที่ 5 (ต่อ)	
ขอบเขตของการวิจัย.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สรุปผลการวิจัย.....	64
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	66
ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	66
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	74
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	76
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	84
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและ ทักษะการพูดที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	186
ภาคผนวก จ แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง.....	195
ภาคผนวก ฉ ค่าดัชนีความสอดคล้อง.....	208
ภาคผนวก ช ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	214
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	223

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 รูปแบบการวิจัย.....	54
ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและ ทักษะการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	59
ตาราง 3 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	60

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันมานาน ถ้าไม่มีภาษาในการสื่อสารสังคมมนุษย์คงไม่สามารถพัฒนาก้าวหน้าได้เช่นทุกวันนี้ มนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์มีภาษาของตัวเองที่ใช้สื่อสารภายในกลุ่ม มนุษย์จำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยภาษากลางที่ใช้ได้มีการเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย (อรุณี วิริยะจิตรา, และคนอื่น ๆ, 2554, หน้า 7) ทุกประเทศภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญในโลก เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารหาความรู้ ประกอบการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของสังคมโลก นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่มีความจำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและต่างประเทศ และตำราทางวิชาการส่วนใหญ่ เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, คำนำ) จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว ประเทศไทยได้กำหนดวิชา ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรที่ใช้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับคนไทยทุกคน และได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ในการสื่อสาร แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 220)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเริ่มต้นมาเป็นเวลานานหลายปี แต่ในระดับประถมศึกษา ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ซึ่งอุปสรรคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจเกิดจากปัญหาหลายประการ 1) ครูผู้สอนขาดความรู้ ไม่แม่นยำในเนื้อหาที่สอนกับระดับชั้น ขาดเทคนิควิธีการสอนไม่เน้นทักษะการสอน ส่วนใหญ่เป็นการเน้นทักษะการฟัง และทักษะการพูด ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน 2) นักเรียนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ ขาดความกระตือรือร้น ไม่สนใจและไม่ตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนมีโอกาสดูฟังภาษาอังกฤษเฉพาะในชั่วโมงเรียนเท่านั้น ทำให้มีโอกาสดูฟังน้อย ส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูด (ภัทราวดี ปันติ, 2558, หน้า 2) ปัจจุบันการศึกษาได้ก้าวเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว อันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคทั่วโลกเข้าด้วยกัน กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตอย่างทั่วถึง (วิทยากร เชียงกุล, 2552, หน้า 3) ภาษาอังกฤษจึงถือได้ว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วย

พัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนรู้และเข้าใจ ความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วน ภาษาต่างประเทศอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตาม ความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 210) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้กับผู้เรียนในโรงเรียน จึงนับเป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษที่สำคัญ ประการหนึ่งให้กับประชากรของประเทศ แต่ในสภาพความเป็นจริง กลับพบว่า การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านความสามารถใน การพูด เนื่องจากนักเรียนขาดการฝึก ปฏิบัติที่เพียงพอ โดยเฉพาะการฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนมี ความวิตกกังวลสูง กลัวผิดพลาดและมีแรงจูงใจค่อนข้างต่ำ ด้านปัญหาที่เกิดจากครู คือ ครูเอา จริงเอาจังกับนักเรียนมากเกินไป จึงทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ตึงเครียด และไม่ เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทางภาษา อีกทั้งครูยังใช้การบรรยายเป็นภาษาไทย ซึ่งขาดทักษะการ พูดภาษาอังกฤษ ขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม และเน้นการอ่านมากกว่าการพูด

จากปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ ผลคะแนน การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ ปีการศึกษา 2557 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 70.75 ปีการศึกษา 2558 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 76.75 และปีการศึกษา 2559 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.66 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานวิชาภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ มีคะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมต่ำลงและไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (การประเมินตนเองของสถานศึกษา, 2560, หน้า 9)

จากผลการประเมินที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าครูผู้สอนและวิธีการจัดการเรียน การสอนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก มีการพัฒนา กระบวนการวิธีการและเทคนิคอย่างหลากหลาย ในปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอน พบว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารมี จุดประสงค์หลัก คือ 1) ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติ ทางภาษาได้สมจริงตามสถานการณ์ต่างๆ 2) ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนเพราะได้เรียนสิ่งที่มีความหมายต่อตนเองและสามารถ นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 3) ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในบทบาท ผู้นำและผู้ตามของกลุ่ม 4) ผู้เรียนได้ฝึกการคิดในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ การแก้ปัญหา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน คือ การสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทางเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามสถานการณ์และตอบสนองด้วย ท่าทางที่เหมาะสม และสามารถแสดงออกได้เต็มที่ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด และเกิด

แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย (อันธิกา ศรีชะตา, 2549, หน้า 3) ซึ่ง สิริลักษณ์ เฟื่องกาญจน์ (2531, หน้า 3) กล่าวว่า ทักษะที่สำคัญยิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จ คือ ทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงควรเริ่มจากทักษะการฟัง พูด ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้ว ยังเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนอีกด้วย และในขณะที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงมุ่งส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษา กับสหประชาชาติ ในการสนับสนุนให้เด็กทุกคนพัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้ในการทำงานได้ อีกทั้งภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางของ อาเซียน แต่บัณฑิตไทยขาดทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการพูด อ่าน เขียนส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้าน ที่คาดว่าจะ เข้ามาสมัครงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และในอนาคตสถานประกอบการย่อมต้องการบัณฑิตที่มี ทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ, 2553) แนวการสอนต่างประเทศ ส่วนใหญ่เน้นความเข้าใจ โดยให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยให้นักเรียนฝึกฟัง ครูใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ใช้รูปภาพหรือคำบางคำในภาษาประจำชาติของนักเรียนเพื่อช่วย ให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ครูผู้สอนพูดได้ง่ายขึ้น วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR) โดยวิธีการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้การ ปฏิบัติและการแสดงออกประกอบท่าทาง ทำให้นักเรียนได้ความสนุกสนานในการเรียน เพื่อ การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ต่อไปหลังจากเรียนในระดับ เริ่มต้น ในการเรียน นักเรียนเป็นผู้ฟังและทำตามครูผู้สอนเป็นคนออกคำสั่งต่างๆ ทำให้ผู้สอน สามารถได้สื่อสารกับนักเรียน ส่วนนักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตดูเพื่อนที่เรียนด้วยกันช่วยให้ เข้าใจและจำได้ดี ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ไม่น่ากลัว จากการสังเกต การปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียน พบว่าพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนจากการ ปฏิบัติกิจกรรม พฤติกรรมการกล้าแสดงออก นักเรียนเข้าใจความหมายจากการออกคำสั่งและ ปฏิบัติตามได้ดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 84)

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดับ พบว่า ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ฟังภาษาอังกฤษ ไม่เข้าใจ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง ขาดความเชื่อมั่นและไม่กล้าแสดงออกหรือใช้ ภาษาอังกฤษที่เรียนมาเพื่อสื่อสารกับครูหรือเพื่อนในชั้นเรียน โดยธรรมชาติแล้วเด็กในช่วงอายุ 6-8 ปี จะมีสมาธิในการเรียนสั้นมาก ความสนใจในการเรียนประมาณ 3-5 นาที หลังจากนั้น ผู้เรียนจะหันไปสนใจเรื่องอื่นๆ ต่อไป การเรียนรู้ภาษาได้ดีนั้นจะเกิดในช่วงวัยเด็ก (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545) ดังนั้นเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาจึงเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่ควรเอา ใจใส่และปลูกฝังการเรียนรู้ด้านภาษา ส่วนกิจกรรมที่ใช้สอนก็ควรทำให้เด็กเกิดความสนุกไปกับ การเรียนรู้ เนื่องจากเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปีไม่สนใจหรือตั้งใจจดจ่อเกี่ยวกับการเรียน

โครงสร้างไวยากรณ์ แต่พวกเขาจะสนใจการเรียนรู้โดยใช้เกม เพลง และกิจกรรมอื่นๆ ที่สร้างความสนุกสนาน ทำให้ได้เรียนไปพร้อมกับเล่น (Andres, 2002) อีกทั้งจากคำกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าหาวิธีการแก้ไขปัญหานี้ โดยนำเอาลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนในช่วงอายุดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการเลือกหาวิธีการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและยังสามารถแสดงออกได้เต็มที่

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response (TPR) เป็นวิธีการสอนที่มีลักษณะสอดคล้องกับการฝึกทักษะการฟัง พูด โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางใช้กิจกรรมในการเคลื่อนไหวเป็นหลักแล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามโดยการแสดงกิริยาท่าทางตามคำสั่ง วิธีการสอน TPR ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย เจมส์ เจ. อัชเชอร์ (James J. Asher) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวสหรัฐอเมริกาแห่งมหาวิทยาลัยซานโฮเซ (San Jose University) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีหลักที่สำคัญ คือ เน้นบทบาทความเข้าใจซึ่งได้จากการศึกษา ค้นคว้าและการสังเกต การรับรู้ภาษาแม่ของเด็กและนำแนวทางการเรียนภาษาแม่ของเด็กมาทดลองใช้กับภาษาที่สอง ซึ่งปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ภาษาที่สองคล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ของเด็ก โดยเด็กจะสามารถพูดคำใดคำหนึ่งออกมาได้นั้น ต้องผ่านประสบการณ์การฟังมาก่อน ความเข้าใจในการฟังของเด็กจะดีกว่าการพูด และทักษะการฟังยังเป็นปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่การพูดอีกด้วย (Asher, 1979, pp.3-4)

จากการศึกษา ค้นคว้า ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจนำแนววิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ ผลของการศึกษาจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดรูปแบบวิธีการสอนที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ได้นำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปประยุกต์ใช้ พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 256 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดประดู่ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 19 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (sample random sampling)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 3.2 ตัวแปรตาม
 - 3.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.2.2 แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
4. เนื้อหาของหลักสูตรใช้เนื้อหา ตัวชี้วัด ตามมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามคุณภาพผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องที่ฟังอ่านออกเสียงตัวอักษรคำกลุ่มคำประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านบอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลองใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไว้ด้วย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่ได้จากการเรียนรู้และพฤติกรรมความมั่นใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจและถูกต้อง โดยที่นักเรียนเป็นผู้เรียนแบบการกระทำหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน เพื่อความถูกต้อง โดยมีขั้นตอนการสอนตามแนวของ อัชเชอร์ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

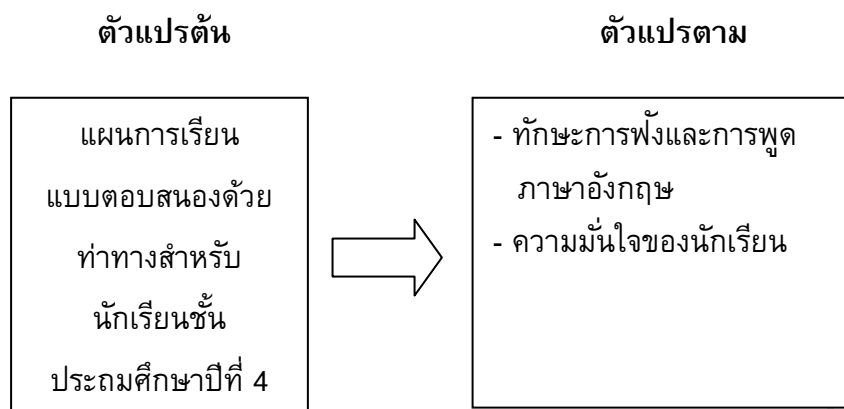
ความมั่นใจ หมายถึง กล้าแสดงออก กล้าพูด และมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของ Gordon (2000) ; Larsen (2000), และอนงค์ เชื้อนนท์ (2555) และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง(Total Physical Response Technique : TPR Technique) Asher (1979) ประกอบกับการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ในตัวชี้วัด ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟัง หรืออ่าน ต 1.1 ป 4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจถูกต้องตามหลักการอ่าน ได้นำมาจัดแผนการเรียนรู้ตามแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของอนงค์ เชื้อนนท์ (2555) และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response Technique อัชเชอร์ (Asher,1979) ประกอบกับการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลมาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ในตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟัง หรืออ่าน และตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป 4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจถูกต้องตามหลักการอ่าน ได้นำมาจัดแผนการเรียนรู้ตามแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาทำเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาทำเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้ ปรากฏดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนมีพฤติกรรมความมั่นใจ อยู่ในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 สมรรถนะผู้เรียน
 - 1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 1.6 คุณภาพผู้เรียน
2. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.1 ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.2 ประเภทการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 - 2.3 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
3. ทักษะการฟัง
 - 3.1 ทักษะการฟัง
 - 3.2 หลักการสอนทักษะการฟัง
 - 3.3 การวัดและประเมินผลการฟัง
4. ทักษะการพูด
 - 4.1 ทักษะการพูด
 - 4.2 หลักการสอนทักษะการพูด
 - 4.3 การประเมินความสามารถในการพูด
 - 4.4 การสร้างแบบประเมินทักษะการพูด
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

2. เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 1 ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัดที่ 3 เลือก / ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 3 บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 4 พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตัว หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ตัวชี้วัดที่ 2 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ได้ฟังหรืออ่าน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดที่ 2 บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัดที่ 3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 22 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 1 บอกความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดที่ 1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัดที่ 1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

4. สมรรถนะผู้เรียน

เมื่อนักเรียนเรียนจบการศึกษาตามหลักสูตร ต้องเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและ

การอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

นักเรียนต้องมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 7) ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความเป็นพลเมืองดีของชาติ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศาสนา ยึดมั่นในศาสนาและเคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ
3. มีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีและปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและความรับผิดชอบในการทำหน้าที่การงาน ด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย
7. รักความเป็นไทย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจเห็นคุณค่าร่วมอนุรักษ์ สืบสานภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น

6. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
 - พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
 - พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
 - บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
 - บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
 - ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
 - ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
 - มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
 - ใช้ประโยคคำเดียว (one word sentence) ประโยคเดียว (simple sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน
- จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน
 - บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
 - พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้องและให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
 - พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และสภาพอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050–1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสิ่งที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือก/ระบุหัวข้อเรื่องใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายอธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

- พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษาเข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

- ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาและวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (complex sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- สนทนา และเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสพการณ์ สถานการณ์ ข่าวเหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการเสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือ

สถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

- พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

- เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

- อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความสำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

- ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษา ต่างประเทศ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

- ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางคือการเรียนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือเป็นการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยเริ่มต้นจากการฟังซ้ำหลายๆ ครั้ง เมื่อมีการพูดซ้ำเด็กก็จะเข้าใจ ต่อมาเมื่อร่างกายพร้อม เด็กก็จะพูดออกมาได้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้ที่กระตุ้น ดังนักวิชาการที่ได้กล่าวให้ความหมายต่างกัันดังนี้

อนงค์ เชื้อนนท์ (2555) กล่าวว่า วิธีการเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการประสานการทำงานร่วมระหว่างทักษะการฟังและทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกายในการตอบรับความเข้าใจภาษา ในกระบวนการเริ่มต้นจะไม่ปรากฏเสียงของผู้เรียน โดยมีครูหรือนักเรียนที่เรียนภาษาเก่งกว่าทุกคนก็ได้เป็นผู้ออกคำสั่ง การแสดงท่าทางของนักเรียนเป็นการแสดงความเข้าใจผ่านท่าทางเมื่อนักเรียนได้ยินประโยคคำสั่งหรือคำศัพท์ เทคนิคการสอนจะช่วยให้เด็กเรียนเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น เพราะกระบวนการเกิดจากความเข้าใจ และต่อมาก็จะปฏิบัติได้ยิ่งกว่านั้นเทคนิคการสอนดังกล่าวจะช่วยลดความกดดันในการเรียนของนักเรียนด้วย

ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร (2552) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึงวิธีการสอนโดยใช้การ “ฟัง” คำสั่ง และ “ปฏิบัติ” ตามด้วยการออกท่าทาง หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า คือ การสอนด้วยคำสั่งและการตอบสนองด้วยท่าทาง หัวใจสำคัญของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือผู้เรียน ฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้สอน แล้วทำตามท่าทางตามผู้สอนโดยไม่จำเป็นต้องพูด ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ผู้สอนแสดงให้ดูการสอนแบบ TPR เหมาะกับการสอนภาษาที่สอง (ไม่ใช่ภาษาแม่) ตัวอย่างเช่น การสอนภาษาไทยให้กับเด็กเขมร กะเหรี่ยงมอญ พม่า เผ่าม้ง หรือกลุ่มอื่นๆ ที่ยังใช้ภาษาแม่อยู่ที่บ้าน ทำให้ไม่เข้าใจภาษาไทยหรืออีกกรณีหนึ่งคือ สอนให้เด็กกลุ่มชาติพันธุ์ที่ภาษาอยู่ในภาวะวิกฤต หมายถึงไม่พูดภาษาแม่แล้ว หรือพูดได้นิดหน่อยแต่ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะฉะนั้น การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะใช้ได้ทั้งสอง กรณี จุดประสงค์ที่สำคัญในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือเพื่อเรียนรู้ภาษาในระดับต้นของการเรียนรู้ภาษา โดยฝึกทำไปทีละขั้นอย่างช้าๆ เริ่มจากคำง่ายๆ ไปสู่คำที่ยากขึ้น จนผู้เรียนเข้าใจความหมาย

แอสเชอร์ (Asher, 1979) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือการเรียนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือเป็นการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยมีการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษาของทารกแรกเกิด โดยเริ่มต้นจากการฟังซ้ำหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งเกิดเป็นแบบแปลนในสมองของทารก เมื่อมีการพูดซ้ำเด็กก็จะเข้าใจ ต่อมาเมื่อร่างกายพร้อมเด็กก็จะพูดออกมาได้ ถึงแม้ว่าในช่วงแรกๆ โครงสร้างทางภาษาอาจจะไม่สมบูรณ์แบบ แต่หากมีการใส่ข้อมูลที่เข้าใจ (comprehensible input) อย่างสม่ำเสมอเด็กก็จะเกิดพัฒนาการทางภาษาในที่สุด และ วิธีการสอนภาษาต้องเริ่มต้นจากความเข้าใจก่อนจึงจะแสดงหรือพูดออกไปได้ นอกจากนี้

แล้ว การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะลดความตึงเครียดของบรรยากาศภายในห้องเรียนลง เพราะนักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้แสดงความเข้าใจภาษาด้วยการพูดจนกว่านักเรียนจะเกิดความมั่นใจและต้องการแสดงความเข้าใจดังกล่าวเอง ผู้สอนเป็นเพียงผู้ที่กระตุ้นในการรับรู้และนักเรียนแสดงความเข้าใจภาษาของผู้เรียนเท่านั้น

แนนท์ (Nunan, 1991) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือวิธีการสอนที่เลียนแบบการรับรู้ภาษาที่หนึ่ง มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ 1) เด็กจะรับรู้ข้อมูลเข้า (comprehensible input) ก่อนที่จะเริ่มหัดพูดซึ่ง Asher เสนอว่าข้อมูลนำเข้าเปรียบเสมือนแบบแปลนที่ถูกเก็บไว้ในสมองของเด็กเล็กเมื่อได้ฟังคำหรือประโยค 2) ภาษาในประโยคคำสั่งจะถูกนำมาใช้ในเทคนิคการสอนแบบ TPR เพราะเป็นภาษาแรกในการแสดงความเข้าใจของผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา

ลาเซน (Larsen, 2000) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อสอนให้กับผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาโดยมีประโยคคำสั่งที่เปรียบเสมือนแบบทดสอบ เพราะว่าประโยคคำสั่งสามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ภายใต้ขีดจำกัด

ริชาร์ด แจ็ค, และ โรเจอร์ (Richard Jack, & Rodgers, 2001) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งการเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดจากความเข้าใจและแสดงความเข้าใจผ่านการแสดงท่าทาง โดยในขั้นแรกนักเรียนจะต้องเริ่มต้นจากการฟังคำหรือประโยคจากครูผู้สอน โดยครูพูดก็จะแสดงท่าทางตามประโยคที่ครูพูดออกไป นักเรียนต้องพยายามที่จะจำท่าทางของผู้สอนที่เป็นเหมือนกับแม่พิมพ์ ในกระบวนการสอนนั้นประโยคที่ใช้ส่วนใหญ่คือประโยคคำสั่ง เช่น เมื่อครูผู้สอนพูดว่า Wash your hands ครูก็จะแสดงท่าทางการล้างมือด้วย ครูผู้สอนต้องใช้คำศัพท์ที่นักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้จริงในชีวิตประจำวันเพื่อว่านักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง การฝึกปฏิบัติตามคำสั่งซ้ำๆทำให้นักเรียนเกิดการซึมซับและคุ้นเคย เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นทั้งผู้แสดงและผู้ชมและครูสามารถจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่มหรือบุคคลก็ได้

อเดล ฮัสเซน (Abdul Hussain, 2004) กล่าวว่า เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะเหมาะสมกับการสอนเด็กที่มีความหลากหลายด้านการเรียนรู้ (multiple intelligence)

เดวิด (David, 2013) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเหมาะกับลักษณะของนักเรียนทุกประเภท แม้กระทั่งคนที่เป็นหนอนหนังสือ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่ต้องเริ่มต้นจากความเข้าใจด้วยการฟังแล้วแสดงท่าทางและอาจเข้าสู่ทักษะที่ยากคือการเขียนหรือการเขียนไวยากรณ์ได้ เพราะเทคนิคการสอนจะสามารถถึงความ

จากความหมายที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือวิธีการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศให้กับผู้เริ่มต้นเรียนภาษา โดยมีกระบวนการที่เริ่มต้นจากทักษะการฟังซ้ำหลายๆครั้ง แล้วแสดงท่าทางตามความหมายของประโยคที่ฟัง ผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วยทักษะการฟังเพียงอย่างเดียวก่อน เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของภาษา

ผู้สอนก็จะแสดงท่าทางพร้อมกับออกเสียงประโยคหรือคำ หรือผู้สอนอาจจะเริ่มต้นด้วยการออกเสียงพร้อมกับแสดงท่าทางทันทีก็ได้ ในระยะเริ่มต้นของการสอน ผู้เรียนจะต้องฟังและดูการปฏิบัติของผู้สอน ในกระบวนการนี้ ผู้สอนเปรียบเสมือนนักแสดงและผู้เรียนเปรียบเสมือนผู้ชม ต่อมาเมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจภาษาดังกล่าวแล้วผู้เรียนก็พร้อมที่จะพูดหรือปฏิบัติ ในกระบวนการสุดท้ายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้เรียนอาจสามารถเป็นผู้ออกคำสั่ง การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จะดำเนินขั้นตอนบนพื้นฐานของความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้น วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงช่วยลดความตึงเครียดให้แก่ผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนรู้ด้วยความสุข จนในที่สุดผู้เรียนก็สำเร็จในการเรียนและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น

2. ประเภทการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique :TPR Technique) เป็นวิธีการสอนที่มีลักษณะและประเภทอย่างหลากหลาย โดยนักวิชาการได้ให้ความหมาย ดังนี้

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (www.academic.obec.go.th) จัดประเภทการสอน ดังนี้ 1) การสอนตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (Total Physical Response-Body : TPR-B) 2) การสอนแบบตอบสนองด้วยโดยใช้สิ่งของ (Total Physical Response-Object : TPR-O) 3) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ (Total Physical Response-Picture : TPR-P) และ 4) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง (Total Physical Response-Storytelling : TPR-S) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR) ทั้ง 4 ประเภท มีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (Total Physical Response Body : TPR-B)

เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในยุคแรกๆ เป็นการสอนด้วยการแสดงท่าทางเพียงอย่างเดียวโดยจะเริ่มต้นจากการฟังและต่อมาก็แสดงความเข้าใจประโยคที่ได้ยินด้วยการปฏิบัติท่าทางในกระบวนการทำกิจกรรม พบว่า ผู้เรียนใช้เวลาร้อยละ 70 ในการปฏิบัติตามคำสั่ง และร้อยละ 20 ใช้ในการพูดออกคำสั่ง หากต้องมีการจดบันทึกผู้เรียนใช้เวลาเพียงร้อยละ 10 คือสำหรับการเขียน การแสดงท่าทางจะปฏิบัติซ้ำๆ ประมาณ 2-3 ครั้ง หรือจนกว่าผู้เรียนทุกคนจะสามารถทำได้ด้วยตนเองโดยไม่มีแบบอย่างจากครูผู้สอน การแสดงท่าทางปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญในการสอนเพราะเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจประโยคคำสั่งดังกล่าวซึ่งในขั้นตอนแรกๆ คำสั่งที่ใช้ควรเป็นคำสั่งสั้นๆ และเข้าใจง่าย จากนั้นค่อยๆ เพิ่มความความยากและซับซ้อนขึ้น เช่น Stand up, Sit down, Point to door. Walk to the door and open it เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีส่วนช่วยให้ระบบกลไกการทำงานของสมองในการรับรู้ภาษาเด่นชัดขึ้นเช่นกัน เอชเชอร์ (Asher, 2001) กล่าวว่า เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมอง ซีกขวาของผู้เรียนในช่วงแรกของการเรียนภาษาท่าทาง

ของผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน ในขณะที่สมองซีกซ้ายจะควบคุมการผลิตคำพูด ดังนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อซีกขวาสมองรับภาพ สมองซีกซ้ายจะผลิตคำพูดตามภาพ การทำงานที่แตกต่างกันของสมองทั้งสองส่วนจะประสานการเรียนรู้เชื่อมโยงความรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้จากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.2 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ(Total Physical Response-Object : TPR-O)

เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของถูกพัฒนาขึ้นโดย (Blaine Ray, 2002) กล่าวว่า หลังจากใช้เทคนิคการสอนแบบ TPR-B (Total Physical Response-Body : TPR-B) ไประยะหนึ่งแล้วก็จะถึงจุดอิ่มตัวหรือเรียกว่า TPR wall คือทั้งผู้สอนและผู้เรียนจะรู้สึกเบื่อจากการใช้ประโยคคำสั่งซ้ำๆ และท่าทางเดิมๆ จึงได้หันมาเอาสิ่งของใกล้ตัวเป็นสื่อในการสอนร่วมด้วย ซึ่งเรียกการสอนแบบนี้ว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (Total Physical Response-Object : TPR-O) คือ การนำเอามาใช้แสดงร่วมกันการแสดงท่าทางทำให้สามารถเพิ่มคำศัพท์ในการสอนได้มากกว่าเดิม และสามารถใช้ประโยคได้ยาวและซับซ้อนมากขึ้น โดยเริ่มจากการแนะนำสิ่งของก่อน เช่น This is a pen This is red pen จากนั้นสามารถสอนไวยากรณ์เรื่องพจน์ได้เช่น These are two red pens. ต่อมาก็ใช้เป็นประโยคคำสั่งเพื่อย้ำความเข้าใจของผู้เรียน เช่น Thani, give me two pens. Kongpop, give your pencil to Sanan ผู้สอนอาจใช้ประโยคคำถามซึ่งเป็นประโยคที่ซับซ้อนขึ้น เช่น Is this a red pen? Yes, it is. /No, it isn't. ในกระบวนการสอน ผู้สอนสามารถหยิบสิ่งใกล้ตัวมาเป็นสื่อเพื่อดึงความสนใจของนักเรียนและในสามารถให้นักเรียนค้นหาชื่อของตนเองได้ด้วย ในกระบวนการทบทวนอาจให้นักเรียนที่มีความโดดเด่นกว่านักเรียนคนอื่นๆ ออกมาเป็นผู้ออกคำสั่งเพื่อนๆ หน้าชั้นเรียน

2.3 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ (Total Physical Response-Picture :TPR-P)

เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพจะถูกนำมาใช้ร่วมกับได้การแสดงท่าทางในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีความซับซ้อนและน่าตื่นตาดังขึ้น ผู้สอนสามารถนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาเชื่อมโยงกับการสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เช่น เมื่อต้องสอนคำกริยาที่อยู่ในรูปกาล (Tense) จำนวน 2 รูปกาล เช่น Present simple tense, Past simple, Present Continuous tense ตัวอย่างเช่น ผู้สอนเสนอ 3 รูปภาพ รูปภาพที่ 1 แสดงรูปแก้วน้ำที่ไม่มีน้ำ และคนหันหลังเดินกลับไป รูปภาพที่ 2 แสดงรูป คนกำลังยกแก้วเติมน้ำ และรูปภาพที่ 3 รูปคนกำลังคิดจะไปเติมน้ำ ผู้สอนพูดเป็นประโยคว่า "A man drank a glass of water." แล้วยกภาพที่ 1 ต่อมาผู้สอนว่า "A man is drinking a glass of water "พร้อมกับยกภาพที่ 2 หลังจากนั้นผู้สอนพูดเป็นประโยคที่สามว่า "A man will drink a glass of water because he is thirsty." ในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ

ผู้สอน สามารถนำภาพจริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันมาสอนผู้เรียนในห้องเรียนได้ทั้งสิ้น แต่ต้องคำนึงถึง ระดับชั้นของผู้เรียนและความยากง่ายของบทเรียน รวมทั้งขั้นตอนการนำเสนอ

2.4 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง (Total Physical Response-Storytelling : TPR-S)

จากการสอนที่เพิ่มเติมด้วยการใช้สิ่งของและรูปภาพแล้วทำให้รูปลักษณะการสอนแบบ TPR โดดเด่นและใช้โครงสร้างประโยคในการสอนที่ซับซ้อนมากขึ้น ต่อมา ปี ค.ศ. 1997 Blain Ray ได้เพิ่มเติมเทคนิคการสอนด้วยการเล่าเรื่อง เรียกว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้การเล่าเรื่อง (Total Response-Storytelling : TPR-S) Blain Ray ได้คิดแนวคิดทฤษฎี Natural Approach ของ Stephan Krashen และ Tracy Terrell ซึ่งทั้งสองคนมีความเชื่อว่า ในกระบวนการสอนภาษาที่สอง ผู้สอนต้องจัดกระบวนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถรับข้อมูลนำเข้าได้ (input) ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งสองมุ่งไปที่การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การใช้ภาษาของครอบครัว เพื่อนหรือบุคคลในสังคม จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้ Blain Ray คิดว่า การนำเสนอเรื่องราว ที่เป็นเรื่องเล่าจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากภาษาในเรื่องเหล่านั้น

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) แบ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. TPR-B (Total Physical Response-Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหันหลัง (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เอามือลง (put down your hand) โบกมือ (wave your hand) เป็นต้น

2. TPR-O (Total Physical Response-Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil) ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) นาฬิกา (clock) ไฟฉาย (flash light) ดอกไม้ (flower) ใบไม้ (leaf) ก้อนหิน (rock) จาน (plate) ชาม (bowl) แก้วน้ำ (glass) ช้อน (spoon) ส้อม (fork) หวี (comb) กระจก (mirror) เป็นต้น อย่าไปติดการสอนในชั้นเรียน อาจพานักเรียนออกนอกห้องเรียนเพื่อเรียนรู้หรืออาจใช้เกม โดยการให้นักเรียนฟังคำสั่งให้เข้าใจและทำตามคำสั่ง โดยครูผู้สอนมีเป้าหมายให้นักเรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ

3. TPR-P (Total Physical Response-Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรให้ใช้เหมาะสมกับนักเรียน โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูผู้สอนถามแล้วให้นักเรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูด TPR-P เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ มีเป้าหมายให้นักเรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับภาพต่างๆ มี 3 ประเภท คือ 1) ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว 2) ภาพตัด

แปะจากผ้าหรือกระดาษ และ 3) ภาพวาดลายเส้นหรือภาพสีที่ผลิตโดยครูผู้สอนหรือนักเรียน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. TPR-S (Total Physical Response-Story Telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่องเอง โดยครูผู้สอนเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของนักเรียน หรือเล่นนิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูผู้สอนเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นครูผู้สอนอ่านให้ฟัง 1-2 ครั้งให้นักเรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูผู้สอนเล่าหรือไม่ TPR-S เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน ใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยใช้รูปภาพการสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อนักเรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูผู้สอนเล่าเรื่องที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของนักเรียนหรือนิทานเรื่องง่าย ๆ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ 1) การสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย 2) การสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ 3) การสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ และ 4) การสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง ประเภทของการสอนจะเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนประเภทใดอยู่ที่ครูผู้สอนจะเลือกจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน

3. ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีลำดับขั้นตอนเริ่มจากการที่ครูผู้สอนเป็นแบบ และนักเรียนรับรู้จากการฟัง เมื่อนักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูผู้สอนแสดงให้เห็นแล้ว จึงให้นักเรียนพูดและปฏิบัติตาม จนกว่านักเรียนจะเข้าใจและพร้อมพูด

เรย์ (Ray, 1997, อ้างถึงใน พรสวรรค์ สืบอ, 2550, หน้า 71) ได้สรุปขั้นตอนไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นสอนคำศัพท์
2. ขั้นฝึกคำศัพท์
3. ขั้นผู้สอนนำเสนอเรื่องเป็นตอนสั้น ๆ
4. ขั้นนำนิทานที่เล่านั้นมาเล่าต่อเป็นเรื่องติดต่อกัน
5. ผู้เรียนแต่งเรื่องใหม่โดยใช้คำศัพท์ที่เรียน

แอสเชอร์ (Asher, 1979 อ้างถึงใน ศิริภรณ์ ศรีนาค, 2550, หน้า 24) มีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นเสนอบทเรียน โดยครูผู้สอนพูดประโยคคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมกับแสดงท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง ให้นักเรียนฟังและแสดงท่าทางปฏิบัติพร้อม ๆ กับครูผู้สอนโดยไม่ต้องพูด
2. ขั้นการปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังและเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูผู้สอนจะให้นักเรียนแสดงออกด้วยท่าทาง ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบจากครูผู้สอน

3. ชั้นประเมินผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตการปฏิบัติ การแสดงออกด้วยการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียน โดยชั้นนี้ครูผู้สอนจะใช้ตลอดเวลาทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

4. ชั้นประเมินผล โดยใช้กิจกรรมเสริม เป็นการให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ การใช้แบบฝึกและเกม เพื่อเสริมแนวคิดรวบยอดด้านไวยากรณ์ ให้วาดรูป หรือการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น

มาร์ช (Marsh, 2005, p.1) ได้เสนอขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. เป็นขั้นการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้คำศัพท์และกลุ่มคำ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้ท่าทางประกอบเพื่อให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น

2. นักเรียนสลับการใช้คำศัพท์เป็นคู่โดยสลับบทบาทกัน พูดยประโยคที่มีคำศัพท์นั้น นักเรียนคนหนึ่งแสดงท่าทางประกอบ

3. ครูเล่าเรื่องในเนื้อเรื่องคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 โดยใช้หลายๆ เทคนิค เช่น นักเรียนทำท่าประกอบ หุ่นกระบอกหรือรูปภาพ หลังจากนั้นนักเรียนจับคู่เปลี่ยนกันเล่าเรื่องย้อนกลับ กิจกรรมเล่าเรื่องย้อนกลับนี้ครูช่วยให้นักเรียนจำเนื้อเรื่องได้ ครูให้อาสาสมัครออกมาเล่าเรื่องให้นักเรียนคนอื่นๆ แสดงท่าทางตามที่อาสาสมัครเล่า

4. ครูนำเรื่องย่อยหลายๆ เรื่อง มาให้นักเรียนแต่งโดยใช้คำศัพท์จากเรื่องย่อย ครูนำเรื่องราวที่นักเรียนแต่งมานำเสนอเหมือนขั้นที่ 3

5. นักเรียนใช้คำศัพท์เก่าและใหม่จากความรู้เดิมมาสร้างเป็นเรื่องของตนเอง จุดประสงค์มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนจะได้รับโอกาส ฝึกเขียน ฝึกบรรยาย ฝึกแสดงออก มีการแลกเปลี่ยนความคิดกิจกรรมนี้อาจรวมถึงการแสดงละครหรือการแต่งเป็นประโยคสั้นๆ ได้ตอบกันหรือทำเป็นวิดิทัศน์

จรงค์ ชาววาปี (2556, หน้า 47) กล่าวว่า การจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้นควรจัดดังนี้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน มีการนำเสนอคำศัพท์ที่สำคัญๆ
2. ขั้นเตรียมการให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมหรือในลักษณะใดก็ได้ ที่ไม่เป็นทางการ ครูผู้สอนพูดนำว่ากำลังจะให้นักเรียนทำอะไรบ้าง

3. ขั้นสาธิต ให้ครูผู้สอนอ่านเนื้อหาในบทเรียน ในขณะที่ทำท่าทางประกอบไปด้วย

4. เลือกนักเรียนทำท่าทางครูผู้สอนอ่านเนื้อหาในบทเรียนในขณะที่นักเรียนทำท่าทางประกอบ

5. การเสริมแรงใจ ทำเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 4

6. การมีส่วนร่วมของนักเรียน ครูผู้สอนอ่านเนื้อหาในบทเรียนและให้นักเรียนทั้งชั้นได้ปฏิบัติตาม

7. ความหลากหลาย อาจมีการสลับขั้นตอนในบทเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอน เป็นการสอนโดยให้ผู้เรียนฟัง คำสั่งจากผู้สอน แล้วแสดงท่าทางตามคำสั่ง กระทั่งเกิดความเข้าใจและพร้อมพูด เป็นการช่วยลดความวิตกกังวลของนักเรียน ทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องน่าสนใจและง่ายขึ้น การสอนภาษา ด้วยการเล่าเรื่องควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูเล่าเรื่องที่คล้ายกับ ชีวิตประจำวัน จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงท่าทางตามที่ครูเล่า โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้ผู้เรียน เล่าเรื่องเองแล้วแสดงท่าทางตามที่คุณเรียนเล่าให้ฟัง

ทักษะการฟัง

1. ทักษะการฟัง

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายต่างๆ กันไว้ดังนี้

สนิท สัตโยภาส (2544, หน้า 44) กล่าวว่า “ฟัง” คือ ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วย หูได้ยินเชื่อฟังตามถ้อยคำพร้อมทั้งคิดตามเรื่องราวได้ยินจนเกิดความเข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญแล้วนำไปไตร่ตรองได้

บัญชา อึ้งสกุล (2545, หน้า 63) กล่าวว่า การฟังคำพูดหรือฟังเสียงมิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียว การที่ผู้ฟัง ฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูดทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

นิตยา สุวรรณศรี (2546, หน้า 69) ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ นั้น จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจในการฟัง ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่านและเขียน ตลอดจนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การสอนภาษาจึงต้องมุ่งทั้งตัวภาษาเป็นเรื่องๆ อันได้แก่ เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง บทสนทนา และทักษะในการสื่อความหมายทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

นพเกล้า ณ พัทลุง (2548, หน้า 22) กล่าวว่า ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่ผู้พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูดและสามารถตอบสนอง ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดหรือบริบทของผู้ฟังได้

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550, หน้า 63) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (receptive skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมายการฟังแต่ละอย่าง

รูบิน (Rubin, 1995, p.7) กล่าวว่า การฟังคือการรับสารที่ผู้ฟังได้ตีความและเลือกข้อมูลจากการได้ยิน การมองเห็นและพยายามทำความเข้าใจว่าผู้ส่งสารต้องการอะไร

แนนท์ เดวิด (Nunan David, 1990 , p.199) กล่าวว่า การฟังภาษาที่สองเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในที่สุด คนส่วนมากที่มีความคิดว่าทักษะการพูดและการเขียนจะเป็นทักษะที่มาก่อน อย่างไรก็ตามมีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาและเห็นว่าการเรียนภาษาที่สองควรสนับสนุนการฝึก การฟังเป็นอันดับแรก การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดเหมือนกับการอ่านออกเขียนได้ในโรงเรียนที่สำคัญในการสอนของผู้พูดจะคำนึงถึงทำอะไร จึงจะอ่านออกเขียนได้ แต่ไม่ได้สอนทำอะไรจึงจะฟังและพูดได้เพราะเป็นทักษะที่ต้องทำได้โดยอัตโนมัติเหมือนเจ้าของภาษา

รอสท์ (Rost, 2002, p.279) กล่าวว่า การฟังคือกระบวนการรับสารจากผู้พูดอย่างเข้าใจว่าผู้ส่งสารต้องการอะไร

ริชาร์ด, และชมิทท์ (Richards, & Schmidt, 2002, p.313) กล่าวว่า การฟังอย่างเข้าใจคือกระบวนการของการเข้าใจการพูดในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง หากมีการฟังอย่างเข้าใจทำให้สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

เฮลจีเซน (Helgesen, 2003, p.24) กล่าวว่า การฟังคือกระบวนการรับสารอย่างมีความหมายที่ทำให้รู้ว่าสิ่งที่ได้ฟังนั้นคืออะไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการฟัง คือการรับข้อมูลหรือรับปัจจัยป้อนเข้าด้วยการได้ยิน การมองเห็นอย่างมีความหมาย บ่อยๆ ซ้ำๆ กระทั่งเกิดความเข้าใจจนสามารถปฏิบัติหรือแสดงออกเพื่อสื่อถึงความเข้าใจอย่างถูกต้องตามความหมายที่ต้องการ

2. หลักการสอนทักษะการฟัง

มีนักการศึกษาได้เสนอแนะหลักการสอนทักษะการฟังไว้ดังนี้

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542, หน้า 60) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการฟังซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อการรับรู้ ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระ หรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ การสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค
2. การสอนกิจกรรมการฟังเพื่อความเข้าใจ การที่จะเข้าใจเรื่องราวใดๆ ต้องการทราบส่วนมากได้แก่ (who) ทำอะไร (what) ที่ไหน (where) เมื่อไหร่ (why) และอย่างไร (how) การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยฝึกให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (pre-listening activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับศัพท์ และโน้มน้าวนักเรียนมาสู่บทเรียน รูปแบบ หรือเทคนิคของการจัดกิจกรรมก่อนการฟัง (pre-listening activities) การคาดการณ์ (prediction) เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้

นักเรียนได้รับประสบการณ์เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์ และคำศัพท์ที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยอาศัยรูปภาพ หัวข้อและชื่อเรื่อง การอภิปราย (discussion) เป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัว กับบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะมีการยอมรับหรือไม่ยอมรับ การตอบกลับ ทำให้นักเรียนมีการสื่อสารกัน จริง การอภิปรายของนักเรียน อาจมีข้อมูลพื้นฐานมาจากชื่อเรื่อง รูปภาพ และคำถามนำ บทเรียน

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง (while-listening activities) ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนฟัง เรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่เด็กนักเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้เด็กนักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของการ ฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมสอนระหว่างการฟังจึงเน้นที่การช่วยสร้างกรอบความคิดให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง และจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธี ดังนี้ การเติมข้อความ สั้นๆ ง่ายๆ ในขณะที่ได้ทำ ทำให้นักเรียนทำเครื่องหมายหรือเขียนข้อความสั้นๆ ลงในตารางที่ กำหนดให้ ในขณะที่ฟังให้นักเรียนระบุรูปที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังฟัง ให้นักเรียนพยายามแก้ไขคำที่ สะกดผิดต่างๆ ในขณะฟัง เพื่อให้เด็กนักเรียนจะได้ตั้งใจมีใจจดจ่อกับการฟัง

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (post-listening activities) เป็นกิจกรรมที่ควรให้นักเรียนทำ เป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังแล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถาม หรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง (beyond the text) แต่ต้องอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังเข้ามาช่วย ดังนี้ การอภิปราย (discussion) การแสดงบทบาทสมมติ (role-play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติไป ตามสถานการณ์ใหม่ที่กำหนดให้ เพื่อเด็กนักเรียนจะได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม การรายงาน (report) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะได้แสดงออกแล้วยังได้ฝึก ภาษาอีกด้วย การเขียนรายงาน (writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียน สรุปย่อ การเขียนเรียงความ เป็นต้น

กฤษยา แสงเดช (2548, หน้า 133) แบ่งขั้นตอนกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ดังนี้

1. กิจกรรมที่นำเข้าสู่การฟัง ครูผู้สอนจำเป็นต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา สิ่งคาดหวัง จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นแนวทางหรือสถานการณ์ได้ชัดเจนสามารถคาดการณ์ได้ก่อนที่จะฟัง

2. กิจกรรมระหว่างการสอนทักษะการฟัง มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจใน สิ่งที่ได้ฟัง กิจกรรมระหว่างการสอนฟังเป็นสิ่งที่ผู้สอนมุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติขณะกำลังฟังเรื่องนั้นๆ เป็นการฝึกทักษะผู้เรียนให้เข้าใจยิ่งขึ้น

3. กิจกรรมหลังการฟัง เป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังจะทำอะไรบางอย่างภายหลังการฟัง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง จุดประสงค์เพื่อการฝึกการใช้ภาษา

พรสวรรค์ สืบ (2550, หน้า 150) แบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การฟังไว้ 3 ขั้นตอน

1. ขั้นก่อนฟัง กิจกรรมก่อนการฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความสนใจ สร้างความมั่นใจ และทำให้การฟังของผู้เรียนง่ายขึ้น
 2. ขั้นระหว่างฟัง กิจกรรมระหว่างการฟังเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำระหว่างฟังหรือทันทีที่ฟังจบ
 3. ขั้นหลังฟัง กิจกรรมหลังฟังมี 2 แบบ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปฏิกิริยาตอบสนองต่อข้อความที่ฟังและการคิดวิเคราะห์ลักษณะทางภาษาที่ปรากฏในข้อความ อาจจะทำให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน เขียนสรุป ตอบคำถาม แสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น
- เฮลเจเซน, และคนอื่นๆ (Helgesen, et al., 2007, p.9) ได้จัดกิจกรรมไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการฟัง (pre-listening) เป็นขั้นกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะทางภาษาที่เป็นพื้นฐานเดิม พร้อมกับสิ่งที่รับใหม่ เช่น การสอนคำศัพท์หรือไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน
 2. ขั้นการปฏิบัติภาระงานฟัง (listening task) เป็นขั้นกิจกรรมที่ผู้สอนมีความคาดหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานในการฟังให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
 3. ขั้นหลังฟัง (post-listening) เป็นขั้นกิจกรรมที่ใช้คำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจในการฟังและมีการตรวจสอบคำตอบร่วมกันระหว่างครู ผู้เรียนหรือกลุ่มเพื่อน
- จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนของหลักการสอนทักษะการฟัง มี 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นก่อนฟัง เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนรู้ 2) ขั้นระหว่างฟัง เป็นการปฏิบัติการฟังโดยให้ฟังคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง และ 3) ขั้นหลังฟัง เป็นการทดสอบความเข้าใจในการฟัง

3. การวัดและประเมินผลการฟัง

ผู้สอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบการประเมิน 3 ประการ คือ เนื้อหา รูปแบบและเกณฑ์การประเมิน โดยมีนักวิชาการให้ความหมายต่างกัันดังนี้

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, หน้า 80) กล่าวว่า การทดสอบการฟังในขั้นก่อนพูด และขั้นเริ่มต้นใช้ภาษาเน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์และข้อความสั้นๆ ที่สำคัญนำไปสู่การเดาความหมาย เทคนิคที่ง่ายที่สุดคือ ใช้ภาพประกอบในขณะที่พูด หลังจากนั้นผู้เรียนตอบคำถามสั้นๆ

ฮับบาร์ด (Habbar, 1983, p.2630) กล่าวว่า การประเมินผลการฟังสรุปได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น 1) การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค 2) การทดสอบการจำแนกเสียงโดยการจัดการฟังเสียงเน้นหนักในคำ และในประโยค และ 3) การทดสอบการฟังระดับสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังแล้วตอบคำถามหรือลากเส้นแสดงทิศทางตามคำสั่งที่ได้ยิน เป็นต้น ซึ่งได้สรุปการทดสอบความเข้าใจในการฟัง 1) ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้งจบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง 2) ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด 3) ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน คำถามอาจเป็นภาษาแม่ 4) แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมืองหรือรถไฟใต้ดิน พร้อมทั้งบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน 5) ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาคหรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอลหรืออื่นๆ 6) สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน 7) การจดโน้ตสามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้ 8) การเขียนตามคำบอก แต่เดิมใช้กับภาษาแม่ เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดประโยคอย่างไรๆ ไม่เป็นธรรมชาติ

โคเฮน (Cohen, 1994, p.257) กล่าวว่า การวัดผลการฟังมีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้วิธีใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน คือ 1) ฟังเพื่อแยกเสียง (discrimination of sounds) เป็นการทดสอบการฟังเพื่อแยกแยะเสียงที่แตกต่างกัน 2) ฟังเพื่อแยกไวยากรณ์ (listening for grammatical distinctions) เป็นการฟังประโยคเพื่อแยกแยะไวยากรณ์ 3) ฟังคำศัพท์ (listening for vocabulary) เป็นการฟังคำศัพท์แล้วแสดงท่าทาง และ 4) ฟังเพื่อความเข้าใจ (auditory comprehension) เป็นการฟังเพื่อทดสอบความเข้าใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปว่า การประเมินผลทักษะการฟัง คือผู้ฟังเมื่อได้หรือรับข้อมูลจากการได้ยินได้ฟังแล้วสามารถแสดงท่าทาง ตอบคำถามได้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ ซึ่งการตอบหรือการแสดงท่าทางนั้นเป็นผลมาจากความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง ถ้าสามารถฟังได้อย่างถูกต้องก็จะสามารถพูดได้อย่างถูกต้องเช่นกัน

ทักษะการพูด

1. ทักษะการพูด

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของทักษะการพูดต่างๆ กันดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับและเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้น อย่างไรก็ตามทักษะการพูด เป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจำ

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544, หน้า 2) กล่าวถึง ธรรมชาติของการพูดไว้ว่า มนุษย์เรามีการเปล่งเสียงพิเศษกว่าสัตว์อื่นๆ เนื่องจากมนุษย์สามารถพูดได้ สิ่งที่กำหนดให้มนุษย์มีความสามารถในการพูดสื่อความได้นั้นอยู่ในสมอง กล่าวคือ มนุษย์มีบริเวณภาษาอยู่ในสมอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วเชื่อกันว่าอยู่บริเวณสมองซีกซ้าย บริเวณภาษานี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ บริเวณที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ควบคุมการออกเสียง นั่นคือ ปาก ลิ้น ฯลฯ เป็นต้น ส่วนอีกบริเวณหนึ่งอยู่เบื้องล่างของส่วนแรก ทำหน้าที่ในการรับรู้และตีความเมื่อได้ยินด้วยความซึ่งผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา ด้วยความที่ผู้ร่วมสนทนาพูดขึ้นนั้นผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง โดยเส้นประสาทจะเป็นตัวส่งสารต่างๆ เข้าไปยังบริเวณภาษาในสมองดังกล่าว ในการสื่อความครั้งหนึ่งๆ เริ่มด้วยบริเวณภาษาในสมองที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะในการพูดสั่งงาน ในอวัยวะที่ใช้ในการพูดจัดตัวเพื่อออกเสียงนานาประเภท เสียงพูดจะเกิดขึ้นเมื่อกระแสลมออกจากปอดเคลื่อนออกประสมประสานกับการทำงานของอวัยวะในการพูดผ่านช่องปากออกมาเพื่อเข้าหูผู้ฟัง เสียงเหล่านี้จะผ่านออกมาในลักษณะคลื่นเสียง คลื่นเสียงเหล่านี้จะผ่านหูเริ่มจากหูชั้นนอก ไปยังส่วนกลางหูและหูชั้นใน ซึ่งจะมีการส่งสารไปยังบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่รับรู้ตีความ เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความเข้าใจในสารนั้นและพร้อมที่จะตอบโต้ กลับไปบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่ควบคุมอวัยวะในการพูดจะทำงานและเกิดเป็นเสียงพูดออกไป ลักษณะการสื่อความด้วยการพูดจะมีวงจรเช่นนี้เรื่อยไปไม่ว่าจะพูดภาษาใด ๆ ธรรมชาติของการพูดภาษาอังกฤษก็มีวงจรในลักษณะเดียวกัน

พฤษะ ศรี (2544, หน้า 3-4) กล่าวถึง การพูดว่า ตามธรรมชาติแล้วไม่ว่าจะเป็นชาติภาษาใด คนในชาตินั้นจะพูดภาษาของตนได้ก่อนที่จะเรียนอ่าน เรียนเขียนเมื่อเราจะสอนภาษาอังกฤษ เราจะต้องสอนให้ผู้เรียนพูดได้เสียก่อนแล้วจึงจะให้เรียนอ่านและเรียนเขียน ธรรมชาติของมนุษย์เมื่อเติบอายุย่างเข้า 2 ขวบ ไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใด เด็กจะพูดภาษาของตนเองได้ เมื่อสำรวจความรู้ของเด็กเกี่ยวกับศัพท์นั้นแล้วปรากฏว่าจะรู้ศัพท์ไม่ถึง 100 คำ แต่เด็กรู้ศัพท์ที่คำ ก็สามารถนำศัพท์เหล่านั้นมาพูดได้หมดทุกคำ คนอังกฤษเองที่เป็นผู้ใหญ่และมีการศึกษาดีจะรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษหลายพันคำ แต่ศัพท์ที่เขาใช้พูดกันจริงๆ นั้นมีเพียงประมาณ 500 คำ ซึ่งผู้จบ มัธยมของประเทศไทยจะรู้ศัพท์เหล่านี้ทั้งหมด สรุปว่า การที่คนไทยเรียนจบมัธยมต้น มัธยมปลาย หรือปริญญาตรี พูดภาษาอังกฤษไม่ได้นั้นไม่ใช่เป็นเพราะไม่รู้ศัพท์ แต่เป็นเพราะไม่สามารถนำคำศัพท์ที่รู้นั้นไปแต่งประโยคพูดได้ ถ้าเรานำคนไทยคนหนึ่งที่มีความรู้ระดับปริญญาตรี ซึ่งอาจรู้คำศัพท์ประมาณ 2,000 คำ แต่ยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้มาท่องศัพท์เพิ่มเติม จนได้คำศัพท์ถึง 10,000 คำ พร้อมกับสอนให้มีความรู้ไวยากรณ์อังกฤษเพิ่มเติมขึ้นอีก ก็จะไม่ทำให้คนๆ นั้นพูดภาษาอังกฤษได้ นอกเสียจากว่าจะฝึกให้มีโอกาสในการพูดเสียก่อน ธรรมชาติของการพูดคนเราจะพูดได้ก่อนที่จะเรียนและอ่านเขียนและไม่ว่าจะพูดภาษาใด ๆ ก็ตาม การพูดจะมีวงจรที่เหมือนกันคือ มีบริเวณการควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง และบริเวณที่ทำหน้าที่ในการเรียนรู้ตีความ เมื่อได้ยินด้วยความที่

ผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา เมื่อถ้อยความได้ผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง เส้นประสาทจะเป็นตัวส่งสารเข้าไปยังภาษาในสมอง เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความเข้าใจสารนั้น จะตอบไปยังบริเวณภาษาที่ทำหน้าที่ในการควบคุมอวัยวะในการพูดและเกิดเป็นเสียงพูดออกมา

เตือนใจ เจลิมกิจ (2545, หน้า 57) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะที่สอนยาก เพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบต่างๆของภาษาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะพูดในสิ่งที่ต้องการ สื่อได้ เช่น คำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อทางภาษาเป็นต้น

นพเก้า ณ พัทลุง (2548, หน้า 23) ได้ให้ความหมายว่า การพูดคือความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยการพูดที่มีความชัดเจน ตรงประเด็น ครบถ้วน ฟังแล้วเข้าใจและใช้คำพูดได้เหมาะสมกับกาลเทศะ โดยเป็นทักษะที่จะค่อยๆ พัฒนาตามหลังทักษะการฟัง

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550, หน้า 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

วิตโดวสัน (Widdowson, 1983, p.59) ได้ให้ความหมายว่า การพูด เป็นได้ทั้งการกระทำและการส่งสาร ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อยู่ในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังใช้ทำทางการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ของใบหน้าและร่างกาย

ฟลอเรส (Florez, 1999, p.1) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเพื่อสื่อความหมายที่เป็นกระบวนการของการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ การแสดงออกโดยการถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ระหว่างคน 2 คนขึ้นไป และเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในจุดมุ่งหมายเดียวกัน

2. หลักการสอนทักษะการพูด

การสอนทักษะการพูดเป็นการสอนทักษะทางภาษาที่ควรพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากทักษะการฟัง ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายต่างกันไปดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 169) ได้เสนอกิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน

4. ให้ออกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้อ่านประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้อ่านเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อ
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป เช่น ร้านขายของ

ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น

8. ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา
9. ให้โต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
- 11.ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, อ้างถึงใน Scott, 1981, p.70) กล่าวขั้นตอนในการสอนกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่เรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การสอนเนื้อหาควรอยู่ในรูปแบบบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความสัมพันธ์กับผู้สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาได้ใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ขั้นตอนในการสอนทักษะฟังพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2540, หน้า 57) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไรโดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (enabling objective) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ในข้อ 1.1 คือ ให้ความหมายศัพท์โครงสร้างหรือสำนวนใหม่และความรู้ทางสังคมภาษาศาสตร์ที่มีในบทสนทนานั้น คือเป็นการทำความเข้าใจในบริบท (contextualization)

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ เข้าช่วย มีการถามตอบ

ซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็นการให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (linguistic competency)

3. การฝึกพูดเป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่างๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ มาช่วยให้เข้าใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (communicative competency)

4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาฝึกเพลง หรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้ในการฝึกทักษะการพูดนอกจากผู้สอนจะเตรียมการผู้เรียนในลักษณะที่เป็นกรียัดกลุ่มเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน (group-centered approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ๆ แล้วเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูดผู้สอนควรจัดกิจกรรมแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ

4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (pre-conversation activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยสร้างความสนใจบทสนทนา โดยการใช้สื่อการสอนต่างๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

4.1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในบริบทที่มีความหมายในบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกทักษะการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง

4.1.2 การให้ความรู้ด้านการออกเสียงศัพท์ และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าบริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง

4.1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรม เกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอน เช่น สถานภาพระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น

4.1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

4.1.5 การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

4.1.6 การเลือกคำถาม-คำตอบในบทสนทนาให้เหมาะสม

4.1.7 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

4.2 การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (controlled conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาได้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ๆ

4.3 การสนทนาโดยกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (semi-controlled conversation) โดยให้ผู้เรียนเลือกคำถาม-ตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

4.3.1 ให้ผู้เรียนถามคำถามและเลือกคำตอบคำถามจากที่กำหนดให้

4.3.2 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้สอนให้สถานการณ์เกี่ยวกับการโทรศัพท์ ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่ 1 และ 2 ถ้าไม่พร้อมให้ใช้คำถามที่เตรียมไว้

4.3.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัด ที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้คำศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้หรือสร้างคำถามเพื่อนำอภิปราย

4.4 การสนทนาโดยเสรี (free conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาส สนทนาโต้ตอบกันเองอย่างอิสระ โดยผู้เรียนเลือกเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างเองตามความ เหมาะสม แล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหาหรืออภิปราย เป็นต้น ตัวอย่าง เช่น

4.4.1 ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถามทิศทาง

4.4.2 ให้ฟังการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน เกี่ยวกับการนัดหมาย จดลงในตารางเวลา แล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่างและไม่ว่างเวลาใด

4.4.3 ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้ เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้การอภิปรายอย่างเสรี เป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

กฤษยา แสงเดช (2548, หน้า 136) กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญคือ ตัวครูผู้สอนจะต้อง ให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่างๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตาม แบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการ สอนทักษะการพูดดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษาและครูผู้สอนใช้ Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะใน ขั้น Presentation ที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น Practice ที่ ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจ ภาษาก็คงไม่ต้องแก้ไขทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาด ความเชื่อมั่น

4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการ ใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานเกิด เจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่นสอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8. ควรชมเชยผู้เรียนให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

วราพร ไชยเขียว (2550, อ้างถึงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532, หน้า 55) กล่าวว่าในการสอนทักษะการพูดนี้เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม ตัวอย่างจุดประสงค์ของทักษะพูดมีดังนี้ คือ ฟังคำสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็นพูดต่อหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการ ตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจ พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน เช่น ให้เชิญเพื่อนไปงานเลี้ยงวันเกิด ให้สนทนาเกี่ยวกับการทำงานในระหว่างปิดเทอม ให้สัมภาษณ์เพื่อรับสมัครเข้าทำงาน ให้แสดงความคิดเห็นและขอความคิดเห็น

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, หน้า 39) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมที่เริ่มจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากกิจกรรมควบคุม (control practice) โดยผู้สอนให้ความช่วยเหลือ พร้อมทั้งมีรูปแบบและตัวอย่างให้นักเรียน

ฟินอกเชียโร,และ บรัมฟิต (Finocchiaro, & Brumfit, 1983, p.141) การสอนทักษะการพูด ต้องเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อให้ตอบคำถาม
2. บอกเพื่อให้ทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน

4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจใช้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป

8. ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาทะ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการเล่าเรื่องหรือสนทนาโดยอาศัยความเข้าใจจากการฟัง ทั้งนี้ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อสารได้

3. การประเมินความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถใช้ในการผลิตภาษาและเป็นการกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ออกมาเป็นรหัสของภาษา หรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (fluency) และความถูกต้องชัดเจน (accuracy) นักวิชาการได้ให้ความหมายแตกต่างกันดังนี้

สมดี ศรีแก้ว (ม.ป.ป., หน้า 33) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. การออกเสียง

- การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงไม่เน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์ 3 คะแนน

- การออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้อง มีเน้นหนักในคำ/ประโยค ส่วนใหญ่ 2 คะแนน

- การออกเสียงและประโยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้ 1 คะแนน

2. พูดตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

- พูดตรงตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 3 คะแนน

- พูดเบี่ยงเบนเล็กน้อยจากห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 2 คะแนน

- พูดไม่ตรงตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 1 คะแนน

3. ความคล่องแคล่ว

- พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ 3 คะแนน

- พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ยังพอสื่อสารได้ 2 คะแนน

- พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน 1 คะแนน

4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด

- แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงได้ตามบทบาทและสถานการณ์ 3 คะแนน

- พูดโดยไม่ค่อยแสดงท่าทางประกอบ 2 คะแนน

- พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆ ไม่มีท่าทางทำให้การสื่อสารขาด

ความน่าสนใจ 1 คะแนน

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, หน้า 15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, หน้า 96) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลทักษะการพูดมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ ความคล่องในการใช้ภาษาพูด (fluency) ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ (comprehensibility) ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (amount of communication) คุณภาพของข้อความที่สามารถนำมาสื่อสารได้ (quality of communication) และความพยายามในการสื่อสาร (effort of communication)

วาล์เอตต์ (Valette, 1977, อ้างถึงใน ละเอียต จุฑานันท์, 2554, หน้า 181) แบ่งองค์ประกอบการประเมินพูดไว้ 5 ด้าน คือ

1. ความคล่อง มีได้หมายถึงความเร็ว แต่หมายถึงความราบรื่น และความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด
3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด โดยใช้คำพูด

ฟินอกเซียโร, และบลัมพิต (Finochiaro, & Brumfit, 1983, p.139) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้ว่า ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามเทพให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของ ต่างๆจากภาพที่กำหนด ให้บรรยายเหตุการณ์ต่างๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้และให้นักเรียนตอบ คำถามในการสัมภาษณ์

แฮริส (Harris, 1988, p.81) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการ มาใช้ในกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียง ซึ่งหมายถึง การออกเสียง สระ พยัญชนะ การเน้นเสียงระดับเสียงสูงต่ำ ในประโยคตลอดจนถึงจังหวะในการพูด

2. โครงสร้างไวยากรณ์
3. การใช้คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่ว
5. ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังก่อนคำพูดที่พูด

ออกไป

อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 1988, p.44) ได้เสนอกิจกรรมการวัดประเมินผลการพูดไว้ 19 แบบ ดังต่อไปนี้

1. การอภิปราย หรือ การสนทนาระหว่างผู้เข้าสอบ
2. การรายงาน
3. การอภิปราย เพื่อเลือกวิธีการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม
4. การแสดงบทบาทสมมติ
5. การสัมภาษณ์
6. การบรรยายวิธีการปฏิบัติให้เพื่อนสร้างรูปแบบใด
7. การกรอกแบบฟอร์มแล้วสนทนากับผู้สัมภาษณ์
8. การสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์สั้นๆ ที่กำหนดให้
9. การถาม-ตอบ ชุดคำถามที่เรียงตามลำดับความยาก
10. การบรรยายภาพหรือภาพประกอบเรื่อง
11. การอธิบายเกี่ยวกับวัตถุหรือกระบวนการใดๆ ในชีวิตประจำวัน
12. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้อ่าน
13. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้ฟัง
14. การอ่านออกเสียงจากบทอ่านที่ได้อ่านแล้ว
15. การแปลความหรือตีความบทอ่านเป็นภาษาอังกฤษ
16. การพูดเติมข้อความให้สมบูรณ์จากสื่อที่ได้อ่านหรือได้ฟังมา
17. การให้แก่วัตถุผลิตผลจากสื่อที่ได้อ่านหรือได้ฟังโดยการพูด
18. การพูดเปลี่ยนประโยคที่กำหนดให้อยู่ในรูปที่ใช้ไวยากรณ์ต่างจากเดิม
19. การพูดซ้ำประโยคต่างๆ ที่เพิ่มความซับซ้อนตามลำดับ

เทเลอร์ (Taylor, 1996, p.132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้านมีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะและความเร็วเป็นธรรมชาติมีความ สัมพันธ์ของข้อความและการหยุดระหว่างพูด
2. ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์
3. ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับการสื่อสารจนจบ

4. การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำและระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

เคนท์ (Kent, 2001, p.1) ได้กล่าวว่า การประเมินความสามารถในการพูดภาพรวมดังนี้

1. ความคล่องในการพูด คือ การพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด แต่ไม่ใช่การพูดอย่างรวดเร็ว หากผู้เรียนพูดตะกุกตะกัก ไม่ต่อเนื่องคะแนนจะลดลง

2. การใช้ไวยากรณ์ คือ การพูดถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หากผู้เรียนพูดผิดไวยากรณ์บ่อยๆ จะได้คะแนนน้อย แต่ถ้าพูดผิดแล้วมีการแก้ไขให้ถูกต้อง จะได้คะแนนมาก

3. ความเข้าใจในการฟัง คือผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร หากผู้เรียนหยุดยั้งเงียบไม่โต้ตอบจะได้คะแนนน้อย หากมีการโต้ตอบอย่างเข้าใจจะได้คะแนนมาก

4. การออกเสียง คือการพูดออกเสียงได้ถูกต้อง หากผู้เรียนออกเสียงไม่ถูกต้องบ่อยๆ จะได้คะแนนน้อย แต่ถ้าผู้เรียนออกเสียงผิดแล้วรีบแก้ไขก็จะได้คะแนนมาก

5. การเลือกใช้คำศัพท์อย่างเหมาะสม คือการเลือกใช้คำศัพท์ในการพูดได้อย่างเหมาะสม และนำคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วมาใช้ หากทำเช่นนี้ได้คะแนนมาก แต่ถ้าเลือกใช้คำศัพท์ที่ง่ายเกินไปหรือไม่สื่อความหมายจะได้คะแนนน้อย

มักมินาเทียน (Mukminatien, 2005) กล่าวว่า การประเมินการพูดมักประกอบด้วย

2 ส่วนคือ

1. วิธีการพูด (the speaking prompt) เป็นเทคนิคการทดสอบพูด ผู้สอนต้องแจ้งให้ผู้เรียนรับรู้สิ่งที่ประเมิน เช่น พูดเล่าเรื่อง

2. เกณฑ์การพูด (the scoring rubric) เป็นเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลการพูด ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนชัดเจน มีคำอธิบายเกณฑ์ เพื่อช่วยในการตัดสินใจให้คะแนนของผู้ประเมิน

จากที่กล่าวมา สรุปว่า การประเมินความสามารถในการพูด ได้ 5 องค์ประกอบคือ การสื่อความหมาย การใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว น้ำเสียง/การแสดงท่าทาง และการใช้ไวยากรณ์ เน้นให้ผู้เรียนสื่อสารด้วยการเล่าเรื่องหรือสนทนา โดยอาศัยความเข้าใจจากการฟัง โดยครูทำหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนต้องการจะสื่อสารหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจก็แสดงว่าผู้พูดเป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้

4. การสร้างแบบประเมินทักษะการพูด

การศึกษาการสร้างแบบประเมินระดับความสามารถทักษะการพูดจากเอกสารลำดับที่ 49/2545 สำนักงานนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, หน้า 45-50) กล่าวว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์ ยังไม่มีความหมายชัดเจน การระบุระดับความสามารถทางภาษาของผู้สอบ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการส่งสารและรับสาร นักวัดผลทางภาษาจึงนิยมการให้คะแนนเป็นระดับ

ความสามารถตามมาตรฐานประเมินค่าและมาตรฐานประเมินค่าที่นิยมใช้และนำมากล่าวถึงมี 4 แบบ คือ

1. แบบของ Carroll เป็นการประเมินแบบ Nine point language Band System เพื่อ กำหนดระดับการแสดงออกในการสื่อสารและรับสารทางภาษาหรือหลายอย่างรวมกันประกอบด้วย 9 ระดับ ตั้งแต่ระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับที่มีความสามารถเท่ากับเจ้าของภาษาคือระดับ 9 ซึ่งเป็นระดับสูงสุด

ความหมายของระดับในการวัด

ระดับ 9 ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา คือใช้ภาษาเหมือนเจ้าของภาษา มีความถูกต้อง และมีลีลาภาษา ใช้สำนวนได้เหมือนภาษาของตนเอง

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก พูดหรือเขียนเรื่องราวได้ชัดเจนและมีเหตุผล มีผลด้วย ลีลาและตัวชี้ที่เหมาะสม มีความสามารถทัดเทียมกับพวกนักทวิภาษา

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นประจำ มีความไม่เข้าใจหรือมีข้อจำกัดทางภาษาเป็นครั้งคราวแต่ไม่เป็นอุปสรรค ในการสื่อสาร

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ สามารถเข้าใจสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้แต่ยังขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง บางครั้งเข้าใจผิดหรือมีข้อผิดพลาดทางภาษาที่สำคัญๆ

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้พอประมาณ สามารถติดต่อสื่อสารทั่วๆ ไปได้แต่มักใช้ภาษา ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาได้น้อย ขาดลีลา ความคล่องแคล่วและความถูกต้องสื่อสาร ได้ยากลำบาก บางครั้งเข้าใจผิดเนื่องจากสำเนียงและไวยากรณ์แต่ไม่ถึงกับล้มเลิกกลางคัน

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัดมาก มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ดีกว่า ระดับเริ่มเรียนแต่ระดับทักษะไม่สามารถใช้ในการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกันได้

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย ใช้ภาษาได้ต่ำกว่าระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน สื่อสารได้เป็นคำๆ

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ดี ไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้

2. แบบของ Wilkins เป็นการประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 7 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สำเนียงพูดเป็นสำเนียงแบบไทยล้วน สามารถที่จะพูดบางข้อความหรือบางคำได้ในวงจำกัด เช่น พูด Good morning, Good bye ได้ โดยที่เจ้าของภาษาผู้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาของคนต่างชาติพอเข้าใจได้บ้าง และการใช้ ภาษาอังกฤษสั้นๆ นี่จำเป็นต้องใช้ท่าทางและมือประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ www.ssru.ac.th

ระดับที่ 2 มีความสามารถอ่านออกเสียงได้ พูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยการท่องจำเพื่อ บอกความต้องการของตนโดยแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำที่ท่องจำไว้ ไม่สามารถ

ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสื่อความหมายหรือสร้างสรรค์ได้ มีการพูดติดตะกุกตะกัก มีที่ผิดไวยากรณ์และการออกเสียงบ่อยครั้งต้องพูดไปแก้ไขไป และเมื่อมีผู้มาพูดด้วยจะมีการตอบที่ซ้ำมาก ผู้ที่พูดด้วย ต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับที่ 3 สามารถพูดเรื่องทั่วๆไปได้โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ สร้างประโยคง่ายๆ เจ้าของภาษาพอฟังเข้าใจ ยังมีการใช้ไวยากรณ์ผิดๆและเสียงที่ใช้ยังแปร่งอยู่ มีการพูดซ้ำๆอย่างไม่ แนใจและเมื่อตอบคำถามต้องใช้เวลาคิดก่อนตอบเพื่อไม่ให้พูดผิดๆจนเกินไป ผู้ฟังมีความลำบากในการฟังเพื่อให้เข้าใจได้

ระดับที่ 4 สามารถที่จะพูดเพื่อสื่อความหมายโดยให้ผู้ฟังเกิดความสับสนไม่เข้าใจน้อยมาก สามารถเล่าเรื่องราวที่ต่อเนื่องตามลำดับเหตุการณ์ได้ เช่น เล่าประวัติคนได้แต่ยังไม่สามารถ พูดต่อเนื่องเพื่อการแสดงเหตุผลโต้แย้งและมักจะนิ่งเฉยไม่พูดขณะที่เจ้าของภาษาอภิปรายกัน ยกเว้นว่ามีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัวและมักจะขอใช้ภาษาไทยถ้าเป็นไปได้ การพูดมีที่ผิดไวยากรณ์ น้อยลงแต่ยังคงมีการใช้สำนวนและลีลาภาษาผิดๆ สำเนียงพูดยังคงสำเนียงไทยอยู่มาก และเมื่อพูด ยังมีที่ผิดเพราะนึกศัพท์ไม่ออก มีความคล่องในการพูดและการโต้ตอบที่จะทำให้ผู้ฟังไม่ลำบากที่ จะสนทนาด้วย และยังต้องการให้ผู้ที่ตนพูดด้วยช่วยเป็นตอนๆ เมื่อพูดขัด

ระดับ 5 สามารถพูดสื่อความหมายได้ในสถานการณ์ต่างๆ สามารถแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ถึงแม้จะยังขาดความคล่องเหมือนเจ้าของภาษาเมื่อพูดเรื่องซับซ้อน ลึกซึ้ง ต้องคิดเตรียมก่อนพูดหรือหยุดที่พูดไว้เพื่อการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้พูดได้ใจความดีกว่า เดิมมีการใช้ไวยากรณ์ผิดน้อยมากที่ผิดมักจะเป็นสำนวนหรือวิธีการพูดมากกว่า ผู้ที่สนทนาด้วย มักต้อง ชักถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ใจความที่กระจางขึ้น

ระดับที่ 6 มีความสามารถที่จะพูดสื่อความหมายในทุกสถานการณ์ ด้วยความคล่องแคล่ว ชัดเจน สามารถพูดโต้แย้ง พูดเน้นและพูดขยายความโดยเปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ทุกขณะที่ผู้ฟังก็ฟังด้วยความเข้าใจและไม่ต้องช่วยผู้พูด ในการใช้ภาษาระดับนี้ผู้พูดมีที่ผิดไวยากรณ์ ใช้ศัพท์ผิดหรือนำเสียงแบบไทยๆและสำนวนที่ผิดเพราะอิทธิพลภาษาไทยน้อยมากจนแทบสังเกตไม่ได้

ระดับที่ 7 พูดคล่องและชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆและในสถานการณ์ต่างๆเหมือนเจ้าของภาษาพูดทุกอย่าง ความสามารถระดับนี้ มักจะเป็นของผู้ที่ได้เคยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานานปี www.ssru.ac.th

3. แบบของ Foreign Service Institute เป็น scale การให้คะแนนความสามารถในการพูด (oral proficiency) โดยแบ่งระดับความสามารถในการพูดเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทำธุรกิจ เช่น การเดินทาง สามารถถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย แต่เนื่องจากมีความจำกัดทางด้านประสบการณ์ ทำให้ เข้าใจประโยคคำถามและบอกเล่าธรรมดาได้ สามารถเข้าใจภาษาในระดับช้ากว่าปกติ มีการพูด ซ้ำๆ คำศัพท์ที่จะใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าจะพูดก็เป็น

เรื่องเบื้องต้น เท่านั้น ออกเสียงไวยากรณ์ยังผิดๆอยู่แต่สามารถสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษาของชาวต่างชาติ สามารถสั่งอาหารธรรมดาๆ ถามที่พักหรือบ้านเช่า ถาม หรือบอกทิศทางซื้อของและบอกเวลาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาได้ในสังคมแต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน อาชีพครอบครัวและเรื่องราวของตนเอง ส่วนการพูดในด้านอาชีพยังต้องการความช่วยเหลือเมื่อพูดเรื่องยากๆ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาทั่วไป รู้คำศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึกแต่ภาษา ยังไม่กะทัดรัด สำเนียงแม้อย่างยังผิดอยู่บ้างแต่เข้าใจง่าย สามารถบอกวิธีทำสิ่งต่างๆ ในขั้นต้นได้ ถูกต้องพอสมควรมีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์และคำ ศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการ และแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพและวิชาการ สามารถอภิปรายในหัวข้อที่สนใจ และเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติ รู้คำศัพท์มาก พอที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาคำศัพท์ในขณะที่พูดสำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ไวยากรณ์ได้ ถูกต้องแม้มีข้อผิดพลาดก็ไม่ได้ทำให้ผิดใจความหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่เจ้าของภาษา

ระดับที่ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องเหมาะสมกับความต้องการในสายอาชีพ เข้าใจและสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนเองอย่างคล่องแคล่วโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน สามารถโต้ตอบได้ถูกต้องแม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย มีข้อผิมน้อย สามารถรับสารและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 พูดเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ เช่น รู้ศัพท์มารวมทั้งสำนวนและภาษาถิ่นและวัฒนธรรม

4. แบบของ Clark เป็นระบบการให้คะแนนที่ใช้กับนักเรียนเมื่อวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณแบ่งเป็น 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึงระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ไว้ดังนี้

การออกเสียง

1. ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
2. ออกเสียงผิดๆ พูดแล้วเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้
4. ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ

คำศัพท์

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์

1. โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาดในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่อง

1. พูดแล้วต้องหยุดนานๆ พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูดๆแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

ออลเลอร์ (Oller, 1979, pp.320-323, อ้างถึงใน ยุพเยาว์ เมืองหมด, 2548, หน้า 10) ได้กำหนด ประเภทความสามารถในการพูดไว้ 5 ประการ โดยแบ่งเป็นข้อย่อยๆ 6 ระดับ ความสามารถคือ จากระดับที่ 1 ที่ควรปรับปรุงถึงระดับ 6 คือ ดีเยี่ยม ดังนี้

ด้านการออกเสียง

- ระดับ 1 ออกเสียงลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้
- ระดับ 2 ออกเสียงผิดมาก เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำๆหลายๆ ครั้งจึงเข้าใจ
- ระดับ 3 ใช้เสียงแปร่งและผิด ทำให้เข้าใจผิด บางครั้งต้องตั้งใจฟัง
- ระดับ 4 ใช้เสียงแปร่งและออกเสียงผิดบางครั้งแต่เข้าใจได้
- ระดับ 5 ออกเสียงถูกต้อง ฟังชัดเจน แต่ไม่เหมือนเจ้าของ
- ระดับ 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา

ด้านไวยากรณ์

- ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นสำนวนที่เตรียมไว้
- ระดับ 2 พูดผิดมาก มีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก สื่อสารไม่ได้
- ระดับ 3 พูดผิดบ่อย ไม่รู้หลักไวยากรณ์สำคัญบางอย่างทำให้เข้าใจผิด
- ระดับ 4 ผิดเป็นครั้งคราว ทำให้รู้ว่าไม่มีความรู้ทางไวยากรณ์บางอย่างแต่ไม่ถึงกับพูด แล้วไม่เข้าใจ

ระดับ 5 ผิดไวยากรณ์น้อยมาก

ระดับ 6 ผิดเพียง 1 หรือ 2 ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์

- ระดับ 1 รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะสนทนาในเรื่องง่ายๆ ได้

ระดับ 2 รู้คำศัพท์น้อยมากใช้ได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองและใช้ภาษาเพื่อการอยู่รอด เท่านั้น เช่น การบอกหรือถามเกี่ยวกับเวลา สั่งอาหาร ถามข้อมูลเพื่อการเดินทาง และสนทนา ภายในครอบครัวได้

ระดับ 3 เลือกใช้คำศัพท์ไม่ค่อยถูก อภิปรายไม่ได้แม้ในเรื่องสังคมและอาชีพของตนใน ระดับธรรมดา

ระดับ 4 รู้คำศัพท์ทางอาชีพมากพอที่จะอภิปรายเรื่องที่สนใจได้ รู้คำศัพท์ทั่วไปพอจะ พูดอภิปรายได้ในเรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่ตนเกี่ยวข้องด้วย

ระดับ 5 รู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของตนมากและถูกต้อง มีวงคำศัพท์ทั่วๆ ไปมากพอที่จะ พูดเรื่องปัญหาซับซ้อนและเหตุการณ์ในสังคม

ระดับ 6 คำศัพท์มีมากและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา
ความคล่องในการพูด

ระดับ 1 การพูดยังตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้ สนทนายังไม่ได้

ระดับ 2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอยกเว้นประโยคที่พูดทุกวัน

ระดับ 3 ยังพูดได้ไม่สม่ำเสมอ พูดไม่จบประโยค

ระดับ 4 พูดแล้วหยุดบ้าง ความสม่ำเสมออาจเกิดจากการพูดใหม่หรือมัวคิดหาคำศัพท์

ระดับ 5 พูดได้ราบเรียบ ความเร็วและความสม่ำเสมอเท่านั้นที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 พูดได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทั่วๆ ไปหรือในวิชาชีพ พูดได้อย่างราบรื่นเหมือนเจ้าของ

ภาษา

ความเข้าใจ

ระดับ 1 เข้าใจน้อยเกินกว่าจะสนทนาในเรื่องธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจภาษาซ้ำมากในเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับสังคม การเดินทาง ยังต้องพูดให้ซ้ำๆ และพูดใหม่

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเอง ต้องให้พูดซ้ำๆ หรือพูดใหม่ในบางครั้ง

ระดับ 4 เข้าใจดีพอสมควรในคำพูดที่มีอัตราความเร็วปกติที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ต้องการให้พูดซ้ำหรือพูดใหม่ในบางครั้ง

ระดับ 5 เข้าใจบทสนทนาในระดับความเร็วปกติ ยกเว้นคำที่เป็นภาษาถิ่นหรือเรื่องที่ไม่คุ้นเคยและคำพูดที่เร็วหรือซ้ำเกินไป

ระดับ 6 เข้าใจคำพูดที่เป็นพิธีการหรือภาษาถิ่นของเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

สปีคกิ้ง รูบิค (Speaking Rubric, 2000) แบ่ง ประสิทธิภาพความสามารถของการพูดออกเป็น 6 ด้าน มีแนวทางการวัดความสามารถทางการพูด แบ่งตามมาตราส่วน 4 ระดับ ดังนี้คือ

การออกเสียง

1. ออกเสียงผิดบ่อยๆ ทำให้ผู้ฟังหรือเจ้าของภาษาไม่สามารถเข้าใจได้

2. ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อยแต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ แต่ผู้ฟังต้องพยายามตั้งใจฟังเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้อง

3. ออกเสียงผิดเพียงเล็กน้อย แต่ไม่ได้เปลี่ยนความหมายของใจความสำคัญ สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้โดยผู้ฟังไม่ต้องใช้ความพยายาม

4. ออกเสียงถูกต้อง บางครั้งออกเสียงได้เหมือนกับเจ้าของภาษา
ความคล่องแคล่ว

1. หยุดบ่อยครั้งในขณะที่พูดทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหล ทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟัง ข้อความที่สื่อสาร

2. ขณะที่พูดต้องหยุดคิดเป็นระยะ พูดแล้วลังเล ย้ำคำพูดเดิมบ่อยๆ ทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหล ทำให้ผู้ฟังไม่สนใจฟังข้อความที่สื่อสารเท่าที่ควร

3. ขณะที่พูดมีความลังเลอยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้ทำให้การสนทนาหยุดชะงักลง

4. พูดได้อย่างลื่นไหลและเป็นธรรมชาติทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น
คำศัพท์

1. ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดและไม่เพียงพอทำให้สื่อความหมายไม่ถูกต้อง

2. ใช้คำศัพท์มากขึ้นแต่คำบางคำมีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน มีการใช้คำซ้ำคำเดิม อยู่บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

3. ใช้คำศัพท์กว้าง และหลากหลายมากขึ้น มีคำบางคำที่มีความหมายคลุมเครือไม่ชัดเจน บ้างเล็กน้อย สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

4. ใช้คำศัพท์ปริมาณมากในวงกว้างและหลากหลาย ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถสื่อสารได้ถูกต้องชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ

ความถูกต้องและความเข้าใจ

1. พูดผิดและสื่อความหมายผิด ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้

2. พูดและสื่อความหมายผิดบ้าง ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้เท่าที่ควร

3. พูดและสื่อความหมายผิดบ้างเล็กน้อย เข้าใจข้อความที่จะสื่อสารได้บ้าง

4. พูดและสื่อความหมายได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจข้อความที่จะสื่อสาร

ข้อความหรือใจความ

1. พูดประโยคสั้นๆ และไม่สมบูรณ์ ใจความที่พูดไม่ต่อเนื่องกัน ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่สื่อสารได้

2. พูดโดยใช้โครงสร้างประโยคง่ายๆ และขาดการขยายความ ใจความไม่ต่อเนื่องกัน และไม่สมบูรณ์

3. พูดประโยคค่อนข้างหลากหลายแต่ยังขาดการขยายความ ผู้ฟังต้องพยายามเชื่อมโยงประโยคที่ฟังให้มีใจความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ขาดการเชื่อมคำทำให้ข้อความไม่เชื่อมโยงกันเล็กน้อย

4. พูดบรรยายข้อความอย่างมีรายละเอียดและน่าสนใจ ใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมทำให้ประโยคมีใจความที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

ความสามารถในการเข้าใจ

1. พูดแล้วผู้ฟังไม่เข้าใจ ไม่สามารถพูดต่อได้เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะไม่สามารถเข้าใจเมื่อพูดหัวข้อที่ยากหรือมีความหลากหลาย เข้าใจเฉพาะหัวข้อง่าย ๆ เท่านั้น

2. พูดแล้วผู้ฟังสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ แต่ไม่เข้าใจรายละเอียดของข้อความ เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะอาจจะพูดติดขัดหรือหยุดบ้างเล็กน้อยแต่ สามารถพูดต่อไปได้ไม่เข้าใจเมื่อผู้พูดพูดหัวข้อที่ยากหรือมีความหลากหลายแต่สามารถสนทนา ไปกับคู่สนทนาได้บ้าง

3. สามารถเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ เข้าใจรายละเอียดของเรื่อง ที่สนทนา เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะจะพูดติดขัดบ้างเล็กน้อยแต่สามารถพูดต่อไปได้ เข้าใจเมื่อผู้พูดพูดหัวข้อที่หลากหลายมากขึ้นและสามารถสนทนาไปกับคู่สนทนาได้

4. สามารถเข้าใจและจับใจความสำคัญของเรื่องที่สนทนาได้ เข้าใจรายละเอียดของข้อความที่สนทนาได้เป็นอย่างดี เมื่อมีคนถามคำถามหรือขัดจังหวะสามารถพูดต่อไปได้โดยไม่ติดขัด

จากที่กล่าวว่าข้างต้น สรุปว่า วิธีการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษนั้นสามารถประเมินได้หลายวิธี โดยประเมินจากลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ และการกำหนดเกณฑ์การประเมินที่ เหมาะสม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อประเมิน ระดับความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยดัดแปลงมาจากเกณฑ์การประเมิน Speaking Rubric (Adapted from Bill Heller by Cherice Montgomery) และ Performance Assessment for Language Student

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุนทร สุนอนันต์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลประทาน บ้านกอโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะฟัง-พูด พบว่าวิธีสอนนี้ช่วยแก้ปัญหาเด็กอ่อนหรือเด็กที่มีความสามารถทางภาษาต่ำกว่าระดับชั้นเรียนให้กล้าพูดกล้าแสดงออกด้วยการร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามกำหนดด้วยความสมัครใจ

พรสวรรค์ ขาวแร่ (2552) ยังได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านพอกหนองเข้ อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ โดยการศึกษาค้นคว้ามีความมุ่งหมายดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง-พูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านพอกหนองเข้ อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 18 คน โดยมาใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งมีวงจรปฏิบัติการศึกษาค้นคว้า 2 วงจร ดังนี้ วงจรที่ 1 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3 และวงจรที่ 2 ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 เพื่อปรับปรุงและพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ และการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 1 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน 2) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนแบบไม่มีโครงสร้าง 3) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 15 ข้อ เทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้น การตรวจผลงานจากการทำไปงานของนักเรียนในแต่ละแผน นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากแหล่งข้อมูลของผู้ศึกษาค้นคว่าดังกล่าวมาวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคสามเส้าแล้วรายงานผล โดยใช้การบรรยายตามรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง-พูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คะแนนทดสอบการเรียนมีค่าเท่ากับร้อยละ 48.15 และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับร้อยละ 81.85 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการเรียนรู้การฟัง-พูด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนพบว่า

วงจรที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นปฏิบัติด้านทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน 11 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด ที่สามารถฟังและปฏิบัติหรือตอบคำถามได้บ้างแต่ต้องใช้เวลาในการคิด และทบทวนคำถามของครูก่อนที่จะตอบหรือปฏิบัติในสิ่งที่ครูพูด ส่วนด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าแสดงออกและไม่กล้าขอเป็นอาสาสมัครในการปฏิบัติกิจกรรมเพราะไม่มั่นใจและกลัวผิด เนื่องจากการออกเสียงและจำคำศัพท์ไม่ได้ นักเรียนถนัดในกิจกรรมที่ร่วมกันทำเป็นกลุ่มมากกว่าการปฏิบัติกิจกรรมคนเดียว และมีบางส่วนที่หยอกล้อกันบ้าง

วงจรที่ 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนออกเสียงและจำคำศัพท์ได้ โดยใช้กิจกรรมเพลงและการวาดภาพระบายสีในการออกเสียงและสอนคำศัพท์ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สร้างความสนุกสนานและดึงดูดใจของนักเรียนในการร่วมกิจกรรม พบว่านอกจากการทำกิจกรรมดังกล่าว นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้รวดเร็วและนานขึ้น ผีก็ปฏิบัติได้บ่อยครั้งขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ รวมทั้งให้การเสริมแรงขณะปฏิบัติกิจกรรม ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องอย่างเป็นกันเอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความมั่นใจและอาสาในการปฏิบัติกิจกรรมมากขึ้น ผลจากการตรวจใบงาน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะดีขึ้น เห็นได้จากจำนวนนักเรียน 18 คน มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน 14 คน และจากแบบสังเกตพฤติกรรมและทักษะฟัง-พูด พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน 15 คน

มณี แก้วมณี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า คะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐชนก เนาวรังสี (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ/ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/ทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 90.27/94.95 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ธีรสิน ชุมวรฐายี (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของการสอนแบบ TPR กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้น ป.1 จำนวน 25 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบ

ก่อน-หลังเรียน และแบบทดสอบหาความคงทนรวมทั้งการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ข้อมูลที่ได้ นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ ผลสรุปจากการวิจัย พบว่า ความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยในผลของความคงทนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังสอนและหมวดคำศัพท์ที่นักเรียน เกิดการพัฒนาสูงสุด คือ หมวดคำบอกความรู้สึก

อดิเรก นวลศรี (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนอง ด้วยท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ผลการศึกษาพบว่าทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

กิลเลตต์ (Gillette, 1987) ศึกษาวิธีการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียนของผู้ที่ประสบผลสำเร็จ ในการเรียนภาษาต่างประเทศ 2 คน เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี โดยใช้วิธีการที่ให้ผู้เรียนทั้ง 2 คน พิจารณาการเรียนของตนเอง การสังเกตการณ์การเรียนในชั้นเรียน การสัมภาษณ์ แบบสอบถามวัดทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียน ทั้งสองเรียนภาษาโดยเน้นที่ความหมายของภาษามากกว่ากฎเกณฑ์ มีความกล้าที่จะลองใช้ ภาษา สนใจพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตื่นตัวต่อการเรียนรู้อยู่เสมอ สามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างเต็มที่ ใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่เป็นของ ตนเองไม่เคยเลียนแบบกลวิธีการเรียนของผู้อื่น นอกจากนี้ ยังมีความอดทนต่อความกำกวม ของภาษามีบุคลิกภาพกล้าแสดงออก มีความเข้าใจ พึงพอใจในการเรียนภาษาและมีการรับรู้ เกี่ยวกับความภาคภูมิใจในตนเอง (self-esteem) ส่วนเรื่องแรงจูงใจนั้นผู้เรียนมีแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (instrumental motivation) มากกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (integrative motivation) และมี รูปแบบ ของการเรียนแบบมองภาพรวม เป็นการเรียนภาษาแบบทักษะสัมพันธ์มากกว่าการมอง รายละเอียด ซึ่งเป็นการศึกษาข้อปลีกย่อยของภาษา

เอโก, และตินา (Eko, & Tina, 2000) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทางในชั้นเรียนระดับประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสังเกตพฤติกรรม พบว่านักเรียนได้รับความสนุกสนานกับการเรียนแบบตอบสนองโดยใช้ภาษาทางมากกว่า ภาษาเขียน

โกลดอน (Gordon, 2000) ได้ศึกษาเรื่อง Elementary Example of Physical Response : A Strategy for Beginning ELLs โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับวิชาต่างๆ

ดังต่อไปนี้ คือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ นาฏศิลป์และทัศนศิลป์กับนักเรียนระดับประถมศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการทดลองสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับการสอนผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็ก เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและเริ่มต้นจากความเข้าใจ ต่อมาก็สามารถแสดงผลความเข้าใจของตนเองได้ นอกจากนี้แล้วยังปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเยอรมัน ที่เขียน

เดวิดไฮเซอร์ (David heiser, J, 2013) เรื่อง Teaching German with TPRS (Total Physical Response Storytelling) ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักศึกษาที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาเยอรมันเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ต่อมาภาคเรียนที่ 2 มีนักเรียนเพิ่มขึ้นในวิชาเรียนภาษาเยอรมันเป็นหนึ่งเท่าตัว นอกจากคำศัพท์ภาษาเยอรมันที่ปรากฏอยู่ในแผนการสอนของผู้วิจัยแล้ว ผู้วิจัยยังสอนไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอีกด้วย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเหมาะสมทั้งการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ให้กับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาที่ได้นำเอาเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางประยุกต์กับการสอนวิชาที่เป็นทักษะหรือเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึก เช่น งานวิจัยของ Ray, et al (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง The effects of Embodiment-based TPR approach on student English vocabulary learning achievement, retention and acceptance โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางดั้งเดิม กลุ่มที่สองสอนโดยการใช้อวัยวะเป็นสื่อการเรียน เรียกว่า Embodiment-based TPR approach ผู้วิจัยใช้บทเรียนเป็นคำศัพท์กีฬา 4 ประเภท คือ กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาการต่อสู้ กีฬามวยและกีฬาเทควันโด สรุปได้ว่า การสอนด้วยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางทั้งสองแบบไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้เพิ่มขึ้นจากการสอนทั้งสองวิธี แต่การสอนด้วยการใช้อวัยวะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ได้มากกว่า Ray et al ได้เสนอความคิดว่าเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามความเข้าใจของภาษาจึงเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเด็กเล็กหรือผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา ดังเช่นในงานวิจัยของ Nina (2012) เรื่อง Teaching English vocabulary By Using Total Physical Response (TPR) method At SDN Banduangkuloni ได้ทดลองคำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 โดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือในการทดลอง สรุปได้ว่า การสอนด้วยวิธีการดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อาร์มสตรอง (Armstrong, 2008) ได้ศึกษาเรื่องภาษาสเปนอย่างคล่องแคล่วและสนุกสนานโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาสเปนของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน พบว่าผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีและเรียนรู้ภาษาด้วยความสนุกสนานกับกระบวนการในการรับรู้

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีการสอนนี้เน้นพัฒนาทักษะการฟัง-พูด เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นการสอนที่ไม่ผิดหลักธรรมชาติของการสอนภาษาให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมตามตัวอย่างจากครูและอาสาสมัครหลายๆครั้ง ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดออกเสียงคำศัพท์ รูปประโยคและไม่ว่าจะแสดงออกในการร่วมกิจกรรม และการใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นและมีความคงทนในการจดจำบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว และนักเรียนรู้สึกพอใจกับเทคนิคการสอนดังกล่าวเพราะนักเรียนไม่รู้สึกกดดันกับการสอนของครู เทคนิคการสอนเริ่มต้นด้วยทักษะการฟังประโยคที่นักเรียนสามารถนำไปใช้พูดได้จริง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประโยคคำสั่ง ยิ่งกว่านั้นการสอนดังกล่าวเหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเด็กเล็กที่เริ่มต้นเรียนภาษาเช่นกัน ผู้วิจัยจึงสนใจนำเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้สอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยกับเสียงของคำศัพท์และไม่รู้สึกกดดันกับการเรียนการสอนของครู

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 256 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดประดู่ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 19 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (sample random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี

1. แผนการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ รวม 15 ข้อ เป็นแบบปฏิบัติตามคำสั่ง
3. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นแผนการเรียนรู้ที่ใช้กับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดและหลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการเรียนรู้

1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาจุดประสงค์ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชาและสาระการเรียนรู้

1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.4.1 สาระ

1.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้

1.4.3 ตัวชี้วัด

1.4.4 สาระสำคัญ

1.4.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.4.6 สาระการเรียนรู้

1.4.7 กระบวนการจัดการเรียนรู้

1.4.8 สื่อการเรียนการสอน

1.4.9 การวัดและประเมินผล

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องและเหมาะสมของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้แผนจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสม และถูกต้องยิ่งขึ้น

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบปฏิบัติตามคำสั่ง มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและครอบคลุมเนื้อหา จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและให้ครอบคลุมเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด และเอกสารที่เกี่ยวกับการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ขอบเขตของเนื้อหาวิชา เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดให้ครอบคลุม สอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด เป็นแบบให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง ด้านทักษะการฟัง 9 ข้อ และทักษะการพูด 6 ข้อ รวมจำนวน 15 ข้อ

2.5 นำเสนอแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบ หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

2.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความยากง่าย (p) และหาความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ (KR 20) โดยค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป

2.7 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินพฤติกรรม

3.2 สร้างแบบประเมินความมั่นใจของนักเรียน ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความกล้าแสดงออกในด้านการพูด และการปฏิบัติตามคำสั่งจากการฟัง จำนวน 15 ข้อ โดยมีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

5	คะแนน	มากที่สุด
4	คะแนน	มาก
3	คะแนน	ปานกลาง
2	คะแนน	น้อย
1	คะแนน	น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยประเมินความมั่นใจมีดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มาก
2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	น้อย

1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำถาม

3.4 นำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม ความเหมาะสมของการใช้ภาษา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80–1.00

3.5 นำแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับการเสนอแนะแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 19 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยแบบแผนการวิจัย (one group pretest-posttest design) (พิชิต ฤทธิ์จิรัฐ, 2549, หน้า 138)

ตาราง 1 รูปแบบการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
O_1	X	O_2

เมื่อ O_1 แทน การทดสอบวัดทักษะการฟังก่อนเรียน
 X แทน การทดลองใช้
 O_2 แทน การทดสอบวัดทักษะการฟังหลังเรียน

2. รวบรวมข้อมูล

2.1 แจ้งให้นักเรียนทราบถึงวิธีการจัดการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ เป้าหมายของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียนในครั้งนี้

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด

2.3 ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้การเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 3 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 1 เดือน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.4 หลังจากเสร็จสิ้นการสอนตามที่กำหนดไว้ ทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

2.5 นำแบบประเมินมาตรวจให้คะแนนข้อไหนปฏิบัติตามคำสั่งได้ทันทีให้ 3 คะแนน ปฏิบัติตามคำสั่งแบบต้องพูดซ้ำหรือแนะนำให้ 2 คะแนน และปฏิบัติตามคำสั่งแทบไม่เข้าใจ คำสั่งให้ 1 คะแนน

2.6 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test dependent และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน ด้วยสถิติ t-test แบบ dependent samples

2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การแปลความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (mean) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2551, หน้า 267)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
X แทน คะแนนของแต่ละคน

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนของทุกคน
n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. การคำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2551, หน้า 276) มีสูตรสำหรับหาคำนวณ ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ข้อมูลหรือคะแนน
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

3. การคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบทดสอบ โดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2551, หน้า 242)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. การคำนวณหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 130)

$$P = \frac{P_U + P_L}{2N}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่าย
	P_U	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อนั้นถูก
	P_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

5. การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, หน้า 167)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1-p$)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนภายในกลุ่มเดียวกัน ใช้ t-test แบบ t-dependent (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2554, หน้า 342) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	n	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
	$n-1$	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด ลบ 1
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกและเกิดความเข้าใจตรงกันในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบคะแนน
p	แทน	ค่าความยากง่าย
D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
r_{xy}	แทน	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับ y
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยการวิเคราะห์แบบ t-test dependent ดังตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังและทักษะการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ทดลอง	คะแนนการฟัง (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)					คะแนนการพูด (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)			
	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	19	3.89	1.15	57.13	.000	3.68	1.29	40.73	.000
หลังเรียน	19	18.11	1.94			17.58	2.01		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t เท่ากับ 57.13 และค่า p-value เท่ากับ .000

ผลการเปรียบเทียบคะแนนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า t เท่ากับ 40.73 และค่า p-value เท่ากับ .000

2. ศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ดังตาราง 3

ตาราง 3 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบ
ตอบสนองด้วยท่าทาง

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ฉันกล้าพูดภาษาอังกฤษหน้าห้องเรียน	3.74	0.73	มาก
2. ฉันรู้สึกประหม่าที่ต้องเดินไปพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน คนอื่น เมื่อทำกิจกรรมบทบาทสมมติ	3.89	0.74	มาก
3. ฉันกล้าที่จะออกมาเล่นเกมหรือทำท่าทางแสดง ประกอบการพูดภาษาอังกฤษหน้าห้อง	3.84	0.76	มาก
4. ฉันกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโต้-ตอบกับครู	3.89	0.81	มาก
5. ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่ต้องการให้ครูฟังได้	4.00	0.74	มาก
6. ฉันมั่นใจที่จะร้องเพลงภาษาอังกฤษ	3.95	0.70	มาก
7. ฉันมักจะรู้สึกวิตกกังวล ไม่มีสมาธิ เพื่อถูกเลือกให้ตอบ คำถามภาษาอังกฤษ	3.89	0.74	มาก
8. ฉันทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ต้นจนจบด้วย ความตั้งใจและสนใจ	4.21	0.79	มากที่สุด
9. ฉันคิดว่าถ้าพูดภาษาอังกฤษผิดไปบ้างเพื่อนๆ ก็ยัง เข้าใจสิ่งที่ฉันพูด	3.89	0.66	มาก
10. ฉันสนุกทุกครั้งที่ทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ร่วมกับเพื่อน	4.00	0.74	มาก
11. ฉันช่วยเหลือเพื่อน ในการบอกศัพท์ภาษาอังกฤษ บางคำที่เพื่อนไม่รู้	4.16	0.83	มาก
12. ฉันกังวลกับคะแนนสอบการพูดภาษาอังกฤษ	3.84	0.76	มาก
13. ฉันกล้ายกมือตอบคำถามภาษาอังกฤษเมื่อครูถาม	3.95	0.85	มาก
14. ฉันรู้สึกเครียดทุกครั้งที่ต้องออกมาพูดภาษาอังกฤษ หน้าห้องเรียนถึงแม้จะเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี	4.16	0.60	มาก
15. ฉันไม่รู้สึกลัวการพูดภาษาอังกฤษ	4.11	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	3.97	0.79	มาก

จากตาราง 3 พบว่า การประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. =
0.79) โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ฉันทำ

กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ต้นจนจบด้วยความตั้งใจและสนใจ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.79) ส่วนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากตามลำดับ คือ ฉันช่วยเหลือเพื่อนในการบอกศัพท์ภาษาอังกฤษ บางคำที่เพื่อนไม่รู้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.83) ฉันรู้สึกเครียดทุกครั้งที่ต้องออกมาพูดภาษาอังกฤษหน้าห้องเรียนถึงแม้จะเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.60) ฉันทำกิจกรรมภาษาอังกฤษตั้งแต่ต้นจนจบด้วยความตั้งใจและสนใจ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.87) ฉันไม่รู้สึกลัวการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.74) ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่ต้องการให้ครูฟังได้ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.85) ฉันมั่นใจที่จะร้องเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.70) ส่วนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษที่อยู่ในลำดับสุดท้ายคือ ฉันกล้าพูดภาษาอังกฤษหน้าห้องเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.73)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อที่ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สมมติฐานในการวิจัย

1. ทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพ
2. เป็นการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ในด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด
3. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู นำวิธีการแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไปประยุกต์ใช้ พัฒนาทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 256 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดประดู่ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 19 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (sample random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (one-group pretest-posttest design) โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. แจ้งให้ทราบถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์ เป้าหมายและวิธีการประเมินการเรียนรู้
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นตรวจให้คะแนนโดยผู้วิจัยเป็นกรรมการตรวจให้คะแนนและใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน
3. ดำเนินการทดลองสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
4. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนการทดลองตรวจให้คะแนนแล้วนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนสอบก่อนเรียนเพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จทางคอมพิวเตอร์ (SPSS) คำนวณหาค่าสถิติ โดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานและใช้ค่าสถิติดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples

2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายมาสรุปเรียบเรียงเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2 ผลการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางด้านทักษะการฟัง พบว่าจะแนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 3.89 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.11 จากคะแนนเต็ม 20 ทั้งนี้เป็นผลจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยมีรูปแบบขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลักษณะและวัยของผู้เรียนในวัยนี้ชอบเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ไม่ชอบนั่งอยู่เฉย ดังนั้นผู้วิจัย จึงจัดกิจกรรมการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการกระทำ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่ง โดยใช้หลักแนวคิด ทฤษฎีการสอนของเอชเชอร์ ที่เน้นการฟังคำสั่งและสังเกตการณ์ แสดงท่าทางของครูจนเข้าใจแล้วสามารถปฏิบัติตามคำสั่งเองได้ ซึ่งสอดคล้อง สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) พบว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการกระทำของผู้อื่น ซึ่ง สปรอต พัลเวอร์เนสส์ และวิลเลียมส์ (Spratt Pulverness, & Williams, 2006) กล่าวว่า เด็กในวัยเรียนควรพัฒนาทักษะภาษา คือ เริ่มจากทักษะการฟังและทักษะการพูด ก่อนทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เนื้อหาควรเน้นที่มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนโดยให้เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางด้านทักษะการพูด พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 3.68 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.58 จากคะแนนเต็ม 20 ทั้งนี้ อาจเป็นผลจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดหลังจากเกิดความเข้าใจในขั้นการสอน ฟังจนเข้าใจดีแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการสอน ให้นักเรียนเกิดทักษะในการฟังคือ โดยพยายามให้นักเรียนฟังวัตถุประสงค์ของเรื่อง วิเคราะห์ความหมายของเรื่อง และสังเกต ว่าสิ่งที่ต้องการคืออะไร แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ออกมาเมื่อเข้าใจวิธีการแล้ว ผู้เรียนจึงเกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น เนื่องจากเขาสามารถเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารได้ จึงกล้าพูด บางคนไม่กล้าพูดก็จะให้จับคู่กับเพื่อนเพื่อฝึกพูดก่อน เมื่อถึงเวลานักเรียนจึงไม่มีความเขินอาย สามารถพูดได้ดีขึ้น โดยครูเป็นผู้สังเกตและคอยชี้แนะจึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสื่อความหมายคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับ เมอร์เซีย (Murcia, 1995, p.77) กล่าวว่า การฟังเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนฟังได้ดีก็จะเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ดีและถ้าฟังได้อย่างถูกต้องก็สามารถพูดได้อย่างถูกต้อง และ แรกขัญ ครอบงาม (2547, หน้า 92) กล่าวถึงการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีนี้เน้นพัฒนาทักษะการฟังเพราะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ในกิจกรรมนักเรียนได้ปฏิบัติตามตัวอย่างจากครูและอาสาสมัครหลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการออกเสียงและไม่อายที่จะแสดงออกในการร่วมกิจกรรม ก่อให้เกิดความสนุกสนานซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนจึงทำให้มีทักษะการพูดสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พรสวรรค์ สีป้อ (2550, หน้า 163) ว่าจุดประสงค์ของการพูดคือความสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากนักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ ความเข้าใจ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากง่ายไปหายาก แล้วการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทางนั้นทำให้การเรียนเป็นไปด้วยความสนุก นักเรียนไม่เบื่อ มีความสนุกสนานไปกับการเรียน ชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอน สังเกตสิ่งที่ครูพูด ชอบปฏิบัติตามคำสั่งของครู ชอบกิจกรรมการแสดงออกหน้าชั้นเรียน การเรียนด้วยความไม่กดดัน สนุกสนาน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น สอดคล้องกับ (Eko, & Tina, 2000, p.1) กล่าวว่า การใช้วิธีเสนอแบบตอบสนองด้วยท่าทางในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาพบว่าเด็กสนุกสนาน สนใจและมีความกระตือรือร้นกับการสอนโดยใช้ภาษาท่าทางมากกว่าภาษาเขียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และการวิจัยต่อไปดังนี้

1. ผู้สอนต้องศึกษาทฤษฎี หลักการและความสำคัญของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนมีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติจริงทั้งเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
3. ครูควรจัดกิจกรรมเสริมนอกชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนในสิ่งที่เรียนมาว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใดและยังเป็นการพัฒนานักเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปปรับใช้กับระดับชั้นเรียนอื่นๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ
2. ควรนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ เพื่อเป็นการยืนยันว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดได้จริง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- การประเมินตนเองของสถานศึกษา. (2560). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2560. สิงห์บุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี โรงเรียนวัดประดัก.
- กุศยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- จงรัก ชาววาปี. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโต้ตอบทางสรีระและแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชีรีน ชุมวรฐายี. (2557). ประสิทธิภาพของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้ คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐชนก เนาวรังสี. (2556). ผลการใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- เดือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.
- รูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2546). ครูภาษาอังกฤษในยุคปฏิรูปการเรียนรู้. อุดรดิตถ์: สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและการปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ, 5 (3), 52-70.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรสวรรค์ ขาวแร่. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านพอกหนองแซ่.

สืบค้น ตุลาคม 19, 2553, จาก <http://www.gotoknow.org/blog/pornsawankhaorae-tpr-english/251842>.

พรสวรรค์ สืบป้อ. (2550). สุดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

พฤกษ์ ศรี. (2544). เสียงอ่านหนังสือ **The New Road**. สืบค้น ธันวาคม 20, 2559, จาก <http://www.youtube.com/watch?v=FTnqNtkuey>.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พิชิต ฤทธิ์เจริญ. (2549). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แฮสส์ ออฟ เคอร์มีสท์.

_____. (2551). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

_____. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงชันปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสกลนคร.

ภัทราวดี ปันติ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียมสุโกศล (บ้านผาใต้). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มณี แก้วมณี. (2554). ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

ยุพเยาว์ เมืองหมุด. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาแรกเข้าระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสูกี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสูกี.

แรกขวัญ ครองงาม. (2547). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ละเอียต จุฑานันท์. (2554). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วราพร ไชยเขียว. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- วิทยากร เชียงกุล. (2552). จิตวิทยาวัยรุ่น : ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (พิมพ์ครั้งที่ 8). (แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร. (2552). การสอนแบบทีพีอาร์ (TPR) คืออะไร: ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท. สืบค้น กันยายน 11, 2556, จาก <http://www.mahidol.or.th>.
- ศิริภรณ์ ศรีนาถ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สมดี ศรีแก้ว. (ม.ป.ป.). กลุ่มเครือข่าย เมืองยาว-แม่สั่น. สืบค้น มิถุนายน 6, 2555, จาก www.phet26.blogspot.com/2012/06/blog-post_948.html.
- สนธิ สัตโยภาส. (2544). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ. (2553). ประชาคมอาเซียน. การศึกษาไทยกับประชาคมอาเซียน, 2(1), 10.
- สิริลักษณ์ เฟื่องกาญจน์. (2531). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการรู้ความหมาย คำศัพท์และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยมีเกมประกอบและไม่มีเกมประกอบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันท์ สุขอนันต์. (2547). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิเรก นวลศรี. (2558). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์.
- อนงค์ เชื้อนนท์. (2555). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. สืบค้น พฤศจิกายน 20, 2556, จาก <http://somkidchaiyahong.blogspot.com/2012/blog-post.html>
- อรุณี วิริยะจิตรา, และคนอื่นๆ. (2554). **เหลียวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อันธิกา ศรีชะตา. (2549). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดย 7 ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Abdul Hussain. (2004). **Case study : what the NHS could learn from the romans**. The Times: University of New York.
- Al-Saadat, Abdullah, & Affi, Elhami. (1997, July -September). "Role-Playing for Inhibited students in paternal Communities". **Forum**, 35 (3), 43.
- Andres. (2002). **Journal of Architectural Education banner**. Retrieved March 13, 2006, from <http://doi.org/10.1162/10464880260472503>.
- Armstrong. (2008). **The Collapse of Capitalism**. Retrieved April 19, 2009, from <https://www.Armstrongeconomics.com/writings/2008-2/>.
- Asher. (1979). **Learning Another Language through Actions : The complete teacher Guidebook**. California: San Jose California Accu.
- _____. (2001). **Teaching by principles : an interactive approach to language pedagogy**. New York: Addison Wesley Longman.
- Blaine Ray. (2002). **Fama va en Californie**. French Edition: Paperback.
- Cohen,D.A. (1994). **Assessing Language Ability in the Classroom**. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- David heiser, J. (2013). Teaching Greman with TPRS (Total Physical Response Storytelling). **Jstor**, 35, 25-35.

- Eko, & Tina. (2000). **TPR in the primary Calssroom**. Retrieved September 26, 2010, from www.longman-elt.com.
- Finocchiaro, M., & Brumfit. (1983). **The functional-National Approach: From Theory to Practice**. Oxford: Oxford University Press.
- Florez, M.C. (1999). **Improving Adult English Language Learners'speaking**. Retrieved October 10, 2010, from http://www.cal.org/caela/est_resources/digests/.
- Gillette, Babara. (1987). **Two Successful Language Learners : An Introspective Approach. Introspection in Second Language Research** Clevedon: Multiplelingual Matters.
- Gordon J. (2000). **Elementary Example of Total Physical Responae : A Strategy for Beginning ELLs**. Illinois Resource Center. Retrieved April 15, 2000, https://www.researchgate.net/publication/279400007_On_Back-Testing_Zero-Investment_Strategies.
- Gordon, J.R. (2000). **Organizational behavior : A diagnostic approach** (6th ed.). Saddle River. NJ: Prentice Hall International.
- Habbard. (1983). **Bridging the Gap Between Chaos and Coherence in ESL Composition**. Journal Articles: CATESOL occasional.
- Harris, D.P. (1988). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill.
- Helgesen, M. (2003). **Listening**. In D. Nunan (ed) **Practical English Language Teaching**. New York: McGraw-Hill.
- _____. (2007). **Practical English Language Teaching: Listening**. New York: McGraw-Hill.
- Kent, B.D. (2001). **A Method for Oral Testing in University English Programs at Korean Universities**. Retrieved September 25, 2010, from <http://iteslj.org/Techniques/Kent-Testing.html>.
- Larsen-Freeman, D. (2000). **Techniques and Principles in Language Teaching** (2nd ed.). Hong Kong: Oxford University Press.
- Marsh, V. (2005). **TPRS Publishing: Total Response Storytelling**. Retrieved October 29, 2010, from www.tprstorytelling.com.
- Mukminatien, N. (2005). **Scoring Rubrics for Speaking Assessment in the Secondary School EFL Classroom**. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Murcia, C.M. (1995). **Discourse Analysis and the Teaching of Listening**. Oxford: Oxford University Press.
- Nina. (2012). **Teaching English Vocabulary Bu Using Total Physical Response (TPR) method At SDN Banduangkulonl**. Retrieved December 2, 2013 from <http://publikasi.skipsiliwangi.ac.id/karya-ilmiah-mahasiswa/teaching->

englishvocabulary-by-using-total-physical-response-tpr-method-at-sdn-bandungkulon-l/.

- Nunan,D. (1991). **Language Teaching Methodology**. Great Britain: Prentice Hall International.
- Nunan David. (1990). **The Learner-Centered Curriculum**. Cambridge: Cambridge University.
- Oller. (1979). **Language tests at school: A pragmatic approach**. London: Longman.
- Ray. (1997). **Cultural similarities and housing market linkage : evidence form OECD countries**. China: Frontiers of Business.
- _____. (2014). The effects of Embodiment-based TPR approach on student English vocabulary learning achievement, retention and acceptance. **Journal of King Saud University: Computer and Information Sciences** , 26(1), Supplement, 63-70.
- Richard. Jack., & Rodgers. (2001). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge: University Press. **individualistic learning**. Needham Heights, MA: Prentice-Hall.
- Richards,J.C.,& Schmidt,R. (2002). **Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics** (2nd ed.). Harlow: Addison Wesley Longman.
- Rost,M. (2002). **Teaching and Researching Listening**. Harlow: Pearson Education.
- Rubin. (1995). **An Overview to “A Guide for the Teaching of Second Language Listening”**. California: Dominie Press.
- Scott. (1981). **Organizations. Rational, Natural, and Open Systems**, Publisher. **Springer-Vs**. Editors: Stefan Kohl.
- Speaking Rubric. (2000). **Adapted from Bill**. Heller: Cherice Montgomery.
- Spratt, M., Pulverness, A., & Williams, M. (2006). **The TKT Teaching Knowledge Test Course**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Taylor. (1996). **Threat and coping appraisal as determinants of compliance with sports injury rehabilitation: An application of protection motivation theory**. Journal of Sports Sciences: University of Brighton.
- Underhill. (1988). **Linguist Linguine**. Robert Underhill: American Speech,
- Valette, R.M. (1977). **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Widdowson, H. (1983). **Teaching Language as Communication**. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง	คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
อาจารย์ ดร.เนติ เกลยวาเรศ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วัลย์ คำคง	หัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ศรีรักษา	อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ว ๒๑๓/๖๐

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ดร.เนติ เกลยวาเรศ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 ๒. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เกลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขออนุมัติจากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ว ๒๑๔/๖๐

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 ๒. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ว ๒๑๕/๖๐

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รศ.ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 ๒. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เกลียวเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ว ๒๑๖/๖๐

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุมัติเคราะห้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.ทิพวัลย์ คำคง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 ๒. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขออนุมัติเคราะห้จากท่าน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ว ๒๑๗/๖๐

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอมติขอความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
 ๒. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 ๓. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
 ๔. แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เกลียวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอมติขอความเห็นชอบจากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.๐๕๔๙.๐๒/ว ๒๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เกลียววเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้ นางสาวทิพย์วลี สุขปาน ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในสถานศึกษาของท่าน หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงตร ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/๒๗๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดับ

ด้วย นางสาวทิพย์วลี สุขปาน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี อาจารย์ ดร.เนติ เฉลยวาเรศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและ ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนระหว่างการเก็บข้อมูล ซึ่งหน่วยงานของท่านได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ใคร่ขอความอนุเคราะห์ จากท่านให้ นางสาวทิพย์วลี สุขปาน ดำเนินการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในสังกัดของท่าน เพื่อเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ในการนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์ โทรศัพท์/โทรสาร ๐๓๖-๔๑๑๑๑๒

E-mail : education_tru@hotmail.com

ภาคผนวก ค

แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยทำทาง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 It's me (1)
ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 1 ชั่วโมง
ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย ทำให้ผู้เรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนพูดบอกคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายได้
2. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

Vocabulary shoulders, neck, finger, knees, elbow, eyebrow

Touch your.....

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน แจงวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
2. ครูเปิดเพลง Head Shoulders Knees and Toes ในคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนฟังร้องตามพร้อมทั้งทำท่าประกอบตามเพลง เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์เก่า

ขั้นปฏิบัติ

3. ครูยืนขึ้นและจับไปที่ศีรษะ พร้อมทั้งพูดว่า Touch yourhead..... พูดพร้อมทั้งเอามือแตะศีรษะ 2-3 ครั้ง หรือจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ
4. ครูพูดคำสั่งโดยใช้ Touch your (shoulders, neck, finger, knees, elbow, eyebrow) จนครบทุกคำพร้อมแสดงท่าทางจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ
5. ครูพูดคำสั่ง Touch your ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนพูดและทำท่าทางประกอบ อย่างน้อย 2-3 ครั้งหรือจนนักเรียนเข้าใจ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ครูเลือกนักเรียนออกมา 5 คนมาพูดออกคำสั่งคนละ 1 ประโยคและให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติตาม โดยที่ครูไม่ทำให้อึด

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

7. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูเลือกนักเรียน 1 คนมาตรงกลางเพื่อมาพูดให้เพื่อนปฏิบัติตาม คนละ 2-3 คำสั่ง เมื่อพูดเสร็จเพื่อนปฏิบัติตามแล้วให้นักเรียนคนดังกล่าวเดินไปเลือกเพื่อนมาออกคำสั่งต่อไป ทำจนครบทุกคน ครูสังเกตและบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง Head, Shoulders, Knees and Toes

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน

[illegible]

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

เพลง Head, Shoulders, Knees and Toes

Head, Shoulders, Knees and Toes

Head, shoulders, knees and toes, knees and toes

Head, shoulders, knees and toes, knees and toes

And eyes and ears and mouth and nose

Head, shoulders, knees and toes, knees and toes

(Repeat 3 times and speed up in each time)

And eyes

and ears

and mouth

and nose

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 It's me (2)
ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 1 ชั่วโมง
ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของภายในห้องเรียน ออกเสียงคำศัพท์ การใช้ Show/Give me your/a/an/the ทำให้นักเรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนพูดบอกคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของภายในห้องเรียนได้
2. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- Vocabulary eraser, scissors, glue, pencil case, pencil sharpener
- Show/Give me your/a/an/the.....
- Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน และชวนนักเรียนเล่นเกม Simon says เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ครั้งก่อน

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูนำ eraser, scissor, glue, pencil case, pencil sharpener (ของจริง) มาวางบนโต๊ะที่ละชิ้นพร้อมทั้งพูดคำศัพท์ซ้ำ ๆ 2-3 ครั้งต่อ 1 คำ จนครบคำที่กำหนด

3. ครูชี้ไปที่สิ่งของ เช่น ยางลบ พูดว่า eraser พร้อมทำท่าทางประกอบคำศัพท์ซ้ำ ๆ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนพูดออกเสียงตาม พร้อมทำท่าทางประกอบ จนครบและทำได้

4. ครูแจกบัตรภาพ eraser, scissors, glue, pencil case, pencil sharpener ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด ครูหยิบสิ่งของขึ้นมา 1 ชิ้น แล้วพูด Show me your.....ซ้ำ ๆ 2-3 ครั้ง ครูทำจนครบทุกคำศัพท์

5. ครูพูดทำท่าทางและให้นักเรียนพูดและทำท่าทางประกอบพร้อมกัน

6. ให้นักเรียนจับคู่กันออกคำสั่ง Show me your.....ตามภาพที่นักเรียนได้รับแจกไป โดยการสลับกันพูดจนครบ โดยมีครูคอยเดินให้คำแนะนำ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

7. ครูเลือกนักเรียนออกมา 3 คนมาพูดออกคำสั่งตามที่เรียนมาคนละ 1 ประโยค และให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติตาม

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

8. ให้นักเรียนจับคู่กันออกคำสั่งคนละ 2 คำสั่งสลับกันไป โดยที่ครูจะคอยสังเกตการณ์และบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. eraser, scissor, glue, pencil case, pencil sharpener ของจริง
2. บัตรภาพ eraser, scissor, glue, pencil case, pencil sharpener
3. เกม Simon says

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

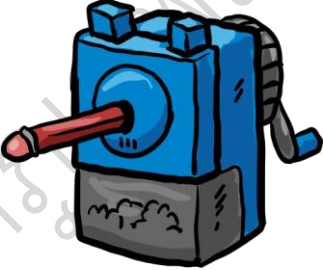
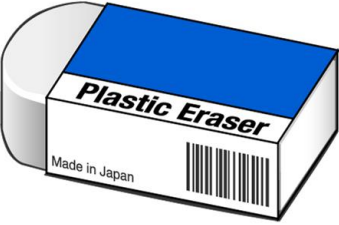
เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

บัตรภาพ

	
scissors	pencil case
	
glue	pencil sharpener
	
eraser	

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 It's me (3)
ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 1 ชั่วโมง
ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของภายในห้องเรียน การใช้ in/on/under การออกเสียงคำศัพท์ ทำให้นักเรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนพูดบอกคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของภายในชั้นเรียนได้
2. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

Vocabulary book, chair, table,
Put your.....on the
Put your.....in the.....
Put your.....under the.....

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน ชวนนักเรียนเล่นเกมตอบคำถามจากท่าทางของครูเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ครั้งก่อน

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูนำ book, chair, table (ของจริง) มาวางที่ละชั้นพร้อมทั้งพูดคำศัพท์ซ้ำ ๆ
2-3 ครั้งต่อ 1 คำ จนครบคำที่กำหนด

3. ครูชี้ไปที่สิ่งของเช่น หนังสือ พูดว่า book พร้อมท่าทางประกอบคำศัพท์ซ้ำ ๆ
2-3 ครั้ง และให้นักเรียนพูดออกเสียงตาม พร้อมท่าทางประกอบ จนครบและทำได้

4. ครูนำบัตรภาพ book chair table มาวางบนโต๊ะ แล้วครูทำดังนี้ ครูหยิบสิ่งของขึ้นมา 1 ชิ้น เช่น หนังสือ แล้วพูดว่า

Teacher : Put your...book...on the table. พร้อมทั้งวางหนังสือบนโต๊ะ (2-3 ครั้ง)

Teacher : Put your...book...under the table. พร้อมทั้งวางหนังสือข้างล่างโต๊ะ (2-3 ครั้ง)

Teacher : Put your...book...in the table. พร้อมทั้งวางหนังสือในชั้นโต๊ะ (2-3 ครั้ง)

ครูทำจนครบทุกคำศัพท์ แล้วครูพูดท่าทางและให้นักเรียนพูดและท่าทางประกอบ

5. ครูให้นักเรียนจับคู่กันออกคำสั่ง

Put your.....on the

Put your.....in the.....

Put your.....under the.....

โดยนักเรียนสลับกันออกคำสั่ง ตามคำศัพท์ที่ได้เรียนมา โดยมีครูคอยเดินให้คำแนะนำ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ครูสุ่มเลือกนักเรียนออกมาพูดออกคำสั่งคนละ 1 ประโยคและให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติตาม โดยที่ครูไม่ทำให้ดู

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

7. ให้นักเรียนจับคู่กันออกคำสั่งคนละ 2 คำสั่งสลับกันไป โดยที่ครูจะคอยสังเกตการณ์และบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. book, chair, table ของจริง
2. บัตรภาพ book, chair, table

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Going to the Farm (1)

ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จำนวน 1 ชั่วโมง

ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ การออกเสียงคำ ประโยคคำสั่งง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ให้นักเรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์

2. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

Vocabulary sheep, cow, pig, duck, hen, goose, goat

Structure A : Make sounds like a...../ Walk like a

B : OK. (ทำตามทางประกอบ)

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน แจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ครูถามคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนเคยเรียนมา เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์เก่า โดยให้นักเรียนช่วยกันคิด

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูนำภาพสัตว์ sheep, cow, pig, duck, hen, goose goat มาให้นักเรียนดูทีละภาพพร้อมทั้งออกเสียงซ้ำ ๆ อย่างน้อยภาพละ 2-3 ครั้ง

3. ครูขออาสาสมัคร 2 คนมาช่วยครูแสดงบทบาท ครูพูดกับนักเรียนที่มาแสดงบทบาทพูดดังนี้

Teacher : Make sounds like a.....cow..... พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ

Student 1 : Ok พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ พร้อมทั้งทำเสียงคล้ายกับวัว

Teacher : Walk like acow..... พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ

Student 2 : Ok พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ พร้อมทั้งทำท่าทางคล้ายกับวัว

4. ครูหยิบภาพคำศัพท์ที่เคยเรียนมาและพูดคำสั่งและให้นักเรียนตอบพร้อมทำท่าทางให้ถูกต้องตามที่เรียน

Teacher : Make sounds like a..... พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ

Student : OK พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ พร้อมทั้งทำเสียงประกอบตามที่ครูสั่ง

Teacher : Walk like a พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ

Student : OK พูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบตามที่ครูสั่ง

5. แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน และให้บัตรภาพแต่ละกลุ่ม 1 ชุด เพื่อให้นักเรียนนำไปผลิตกันออกเสียงคำศัพท์ ถาม-ตอบ และแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ครูสุ่มให้นักเรียนออกมาสั่งให้นักเรียนๆ ในชั้นเรียนปฏิบัติตาม 4-5 คน โดยที่ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ แต่ไม่พูดและแสดงท่าทางให้ดู

7. นักเรียนที่เหลือตอบและแสดงท่าทางตามคำสั่ง

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

8. ให้นักเรียนจับคู่กันถาม-ตอบ ทีละคู่ ครูสังเกตให้คะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพ sheep, cow, pig, duck, hen, goose, goat

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

ปัญหาและอุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ลงชื่อ ผู้บริหาร

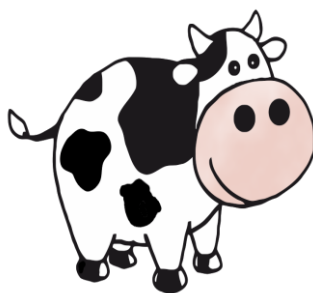
(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

บัตรภาพ

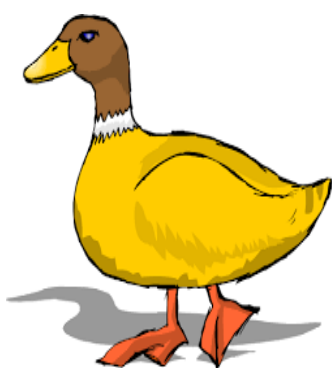
sheep

cow

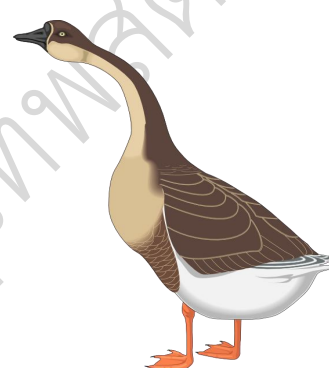
pig

Duck

hen

goose

goat

แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Going to the Farm (2)

จำนวน 1 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ การออกเสียงคำ ประโยคคำสั่งง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ให้นักเรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์
2. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ได้ถูกต้อง
4. นักเรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

Vocabulary Pick up.....

A : Pick up.....

B : It's a.....

Teacher : Can you pick up the.....?

Student : (หยาบรูปภาพที่ครูสั่ง)

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน และขออาสาสมัคร 2 คนเพื่อมาแสดงท่าทางตามที่ครูบอก และให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนทายและออกเสียง เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูให้นักเรียนมานั่งล้อมเป็นครึ่งวงกลม และนำภาพสัตว์ sheep, cow, pig, duck, hen, goose, goat ที่เรียนในชั่วโมงก่อนวางไว้ด้านหน้า

3. ครูพูด Pick up the..... 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งหยิบภาพนั้นขึ้นมา และพูดต่อว่า It's a pig. 2-3 ครั้ง เช่น

Teacher : Pick up the pig. ครูพูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ พร้อมทั้งหยิบภาพหมูขึ้นมา

Teacher : It's a pig. ครูชูภาพพร้อมพูด 2-3 ครั้งซ้ำ ๆ

4. ครูแจกบัตรภาพสัตว์ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด ครูสั่งให้นักเรียนหยิบภาพโดยใช้คำสั่ง Pick up the..... ให้นักเรียนพูดตาม และให้นักเรียนตอบ It's a..... จนครบ พูดภาพละ 2-3 ครั้ง

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

5. ให้นักเรียนจับคู่และฝึกพูดและแสดงท่าทางประกอบ โดยที่ครูคอยเดินดูและให้คำแนะนำกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

6. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 โดยครูพูดให้นักเรียนฟัง

7. ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาพูดออกคำสั่งและทำตามให้ถูกต้อง โดยรสลับผลัดกัน ครูสังเกตและให้คะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพ sheep, cow, pig, duck, hen, goose, goat
2. หนังสือเรียน
3. ใบงานที่ 1

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด สังเกตการฟัง ตรวจใบงาน	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน ใบงานที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

[illegible]

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

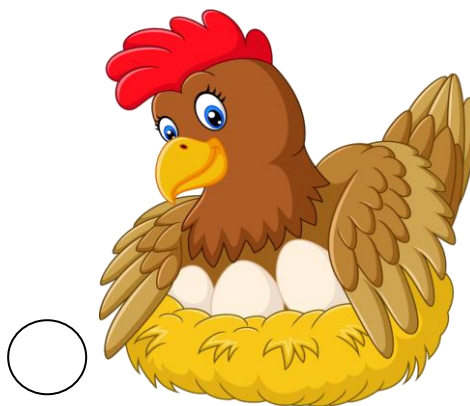
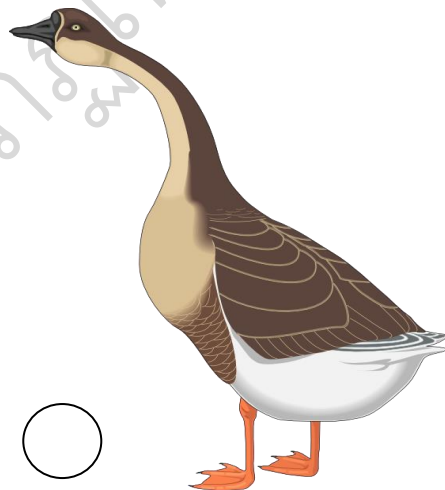
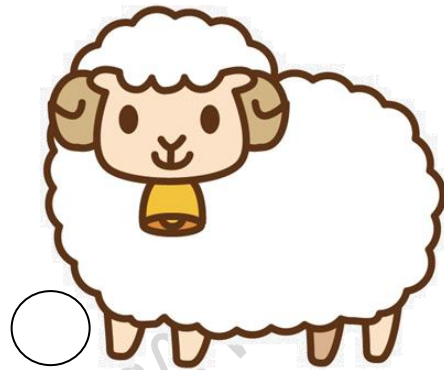
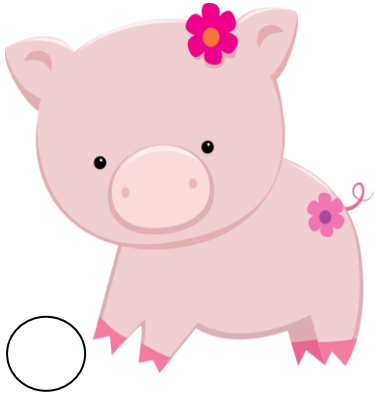
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

Worksheet 1

Listen and fill the number in the blanks.

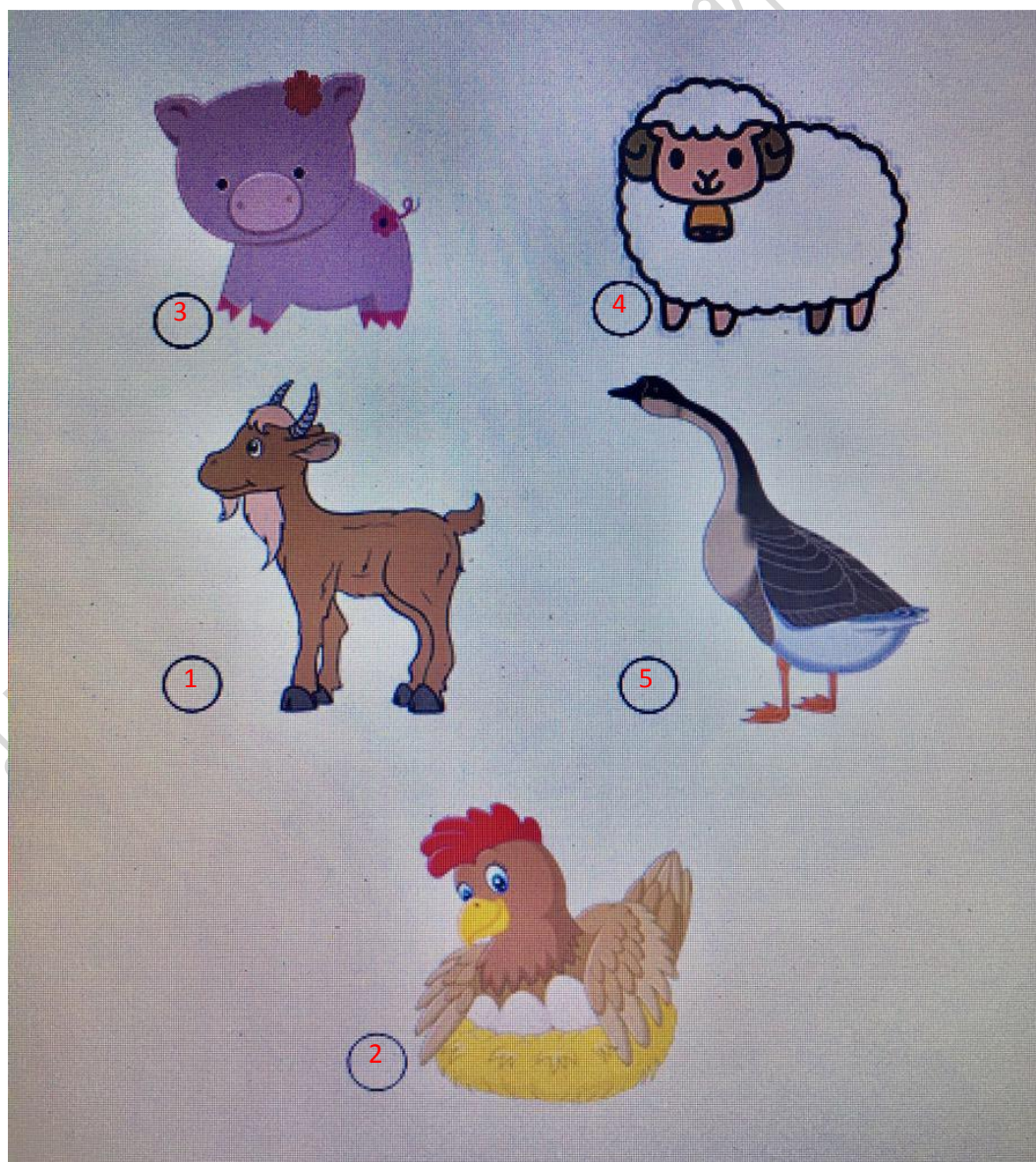

Worksheet 1 (For Teacher)

Listen and fill the number in the blanks.

1. It's a goat.
2. It's a hen.
3. It's a pig.
4. It's a sheep.
5. It's a goose.

Answer

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Going to the Farm (3)

จำนวน 1 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาทำทาง การออกเสียงคำศัพท์ ประโยคคำสั่งง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ให้นักเรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายของคำศัพท์ walk, run, swim, jump, fly

2. นักเรียนฟังคำสั่งและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

Vocabulary walk, run, swim, jump, fly

A can.....

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูกล่าวทักทาย และเปิดเพลง let's go to the zoo จากเครื่องคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนฟัง ร้องตามและแสดงท่าทางประกอบตามเพลงเป็นการนำสู่จุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูให้นักเรียนมานั่งล้อมเป็นครึ่งวงกลม และนำบัตรคำ walk, run, swim, jump, fly มาให้นักเรียนดูและครูออกเสียงบัตรคำแต่ละใบซ้ำ ๆ อย่างน้อยคำละ 2-3 ครั้ง เพื่อให้นักเรียนฟังการออกเสียงอย่างถูกต้อง

3. ครูหยิบบัตรคำที่ละคำมาออกเสียงพร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบ อย่างน้อยคำละ 2-3 ครั้ง

4. ครูออกเสียงและแสดงท่าทางประกอบภาพพร้อมกับนักเรียน

5. ครูนำคำศัพท์สัตว์ที่ได้เรียนมาเชื่อมโยงกับ walk, run, swim, jump, fly เช่น

A sheep can walk. 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งทำท่าแกะเดิน

A duck can swim. 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งทำท่าเปิดว่ายน้ำ

A goose can fly. 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งทำท่าห่านบิน

A goat can run. 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งทำท่าแพะวิ่ง

A pig can jump. 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งทำท่าหมูกระโดด

6. ครูออกเสียงและแสดงท่าทางประกอบภาพพร้อมกับนักเรียน

7. ครูให้นักเรียนในชั้นมาพูดให้นักเรียนในชั้นฟังและทำท่าทางตามที่หยิบภาพและคำกริยาได้ โดยที่ครูไม่ทำให้ดู แต่คอยให้คำแนะนำ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

8. ครูสุ่มนักเรียนมาแสดงท่าทางตามบัตรคำและภาพที่ตนเองเลือกให้นักเรียนในชั้นเรียนดูและให้นักเรียนที่เหลือออกเสียงและแสดงท่าทางตาม

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

9. ครูให้นักเรียนจับคู่กันสลับกันพูดและทำท่าทาง ครูบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ walk, run, swim, jump, fly
2. บัตรภาพ sheep, cow, pig, duck, hen, goose, goat, walk, run
3. เพลง let's go to the zoo

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด สังเกตการณ้ฟัง	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

เพลง Let's go to the zoo.

Stomp like elephants.

Let's go to the zoo. And stomp like the elephants do.

Let's go to the zoo. And stomp like the elephants do.

Jump like kangaroos.

Let's go to the zoo. And jump like the kangaroos do.

Let's go to the zoo. And jump like the kangaroos do.

Swing like monkeys.

Let's go to the zoo. And swing like the monkeys do.

Let's go to the zoo. And swing like the monkeys do.

Waddle like penguins.

Let's go to the zoo. And waddle like the penguins do.

Let's go to the zoo. And waddle like the penguins do.

Slither like snakes.

Let's go to the zoo. And slither like the snakes do.

Let's go to the zoo. And slither like the snakes do.

Swim like polar bears.

Let's go to the zoo. And swim like the polar bears do.

Let's go to the zoo. And swim like the polar bears do.

Let's go to the zoo. And dance like the animals do.

Let's go to the zoo. And dance like the animals do.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Going to the Farm (4)

จำนวน 1 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาท่าทาง การออกเสียงคำศัพท์ ประโยคคำสั่งง่าย ๆ ได้ถูกต้อง นักเรียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถที่ตนเองทำได้ และปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนพูดออกคำสั่งง่าย ๆ ให้เพื่อนปฏิบัติตามได้

สาระการเรียนรู้

Vocabulary walk, run, swim, jump, fly

Teacher : Can you ?

Student : Yes/No. (ทำท่าทางประกอบ)

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูกล่าวทักทาย ชวนนักเรียนเล่นเกมทายท่าทางโดยครูเป็นคนทำท่าทางให้นักเรียนทาย นักเรียนคนใดยกมือตอบพร้อมแสดงท่าทางได้ถูกต้องจะได้รับรางวัลเป็นการทบทวนบทเรียนครั้งก่อน

ขั้นปฏิบัติ

- ครูนำบัตรคำ walk, run, swim, jump, fly ติดบนกระดาน
- ครูขออาสาสมัครในชั้นเรียน 1 คน มาช่วยครูแสดงท่าทางประกอบการสอนครูเดินไปชี้ที่บัตรคำ พูดว่า
Teacher : I can (พูดพร้อมท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง)
Teacher : Can you ? (พูดพร้อมท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง)
Student : Yes. เมื่อครูยกป้ายหน้ายิ้ม (ท่าทางประกอบ)
No. เมื่อครูยกป้ายหน้าเศร้า
- ครูและอาสาสมัครสาธิตการออกเสียงพร้อมแสดงท่าทางประกอบ และให้นักเรียนในชั้นเรียนพูดออกเสียงตาม จนครบทุกคำ
- ครูให้นักเรียนจับคู่และฝึกพูดและแสดงท่าทางประกอบ โดยที่ครูคอยเดินดูและให้คำแนะนำกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ครูสุ่มนักเรียนมาแสดงท่าทางตามบัตรคำที่ครูมอบให้และพูดออกเสียงให้ถูกต้อง

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

- ครูให้นักเรียนมาพูดและแสดงท่าทางทีละคู่ ครูบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- บัตรคำ walk, run, swim, jump, fly
- ป้ายหน้ายิ้ม / เศร้า

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการณ้ฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 The Weather (1)	จำนวน 1 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาล สภาพดินฟ้าอากาศ และปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาล
2. นักเรียนถาม-ตอบเกี่ยวกับสภาพอากาศได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้

สาระการเรียนรู้

Vocabulary sunny, rainy, windy, cloudy, snowy

Tap the word

Function Asking for the weather

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูและนักเรียนร้องเพลง Weather Song

Weather ทำนองเพลง Are you sleeping?

How is the weather? How is the weather?

It is raining. It is raining.

Do you like rain? Do you like rain?

Yes, I do. Yes, I do.

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูนำบัตรภาพมาให้นักเรียนดูพร้อมทั้งออกเสียง snowy, cloudy, rainy, windy, sunny, 2-3 ครั้งต่อคำ

3. นักเรียนออกเสียงตามครู 2-3 ครั้ง จนครบ แล้วให้นักเรียนออกเสียงเองโดยที่ครูไม่ออกเสียงให้ฟัง

4. ครูนำบัตรภาพ snowy, cloudy, rainy, windy, sunny, มาแสดงท่าทางประกอบและพูดออกเสียงทีละภาพ เพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์และความหมายได้ จนครบ โดยแต่ละภาพแสดงท่าทางพร้อมออกเสียง 2-3 ครั้ง

5. หลังจากนั้นให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบพร้อมออกเสียงไปพร้อมกับครู

6. ครูชูภาพและให้นักเรียนพูดออกเสียงและทำท่าทางประกอบโดยที่ครูไม่ทำและพูดให้ฟังให้นักเรียนปฏิบัติตามภาพที่เห็น

7. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นรูปตัวยู ครูติดภาพที่พื้นหรือกระดานดำ และพูดดังนี้

Teacher : Tap the word.....ครูพูด 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งตะ..... จนครบคำ

หลังจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงและแสดงท่าทางประกอบไปพร้อมกับครู

8. ครูออกคำสั่งให้นักเรียนออกมาตะตามทีสั่ง

ทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

9. ครูให้นักเรียนสลับกันออกมาพูดคำสั่งและให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติตาม

ขั้นทำแบบฝึกหัดและประเมินผลการเรียนรู้

10. ครูให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม นำภาพวางไว้กลางให้นักเรียนสลับกันมาออกคำสั่งและเลือกเพื่อนมาตอบจนครบทุกคน ครูสังเกตและบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลง Weather
2. รูปภาพ sunny, rainy, windy, cloudy, snowy

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 The Weather (2)	จำนวน 1 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาล สภาพดินฟ้าอากาศ และปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาล
2. นักเรียนถาม-ตอบเกี่ยวกับสภาพอากาศได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้

สาระการเรียนรู้

- Function Asking for the weather
- A : How's the weather?
- B: It is

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูชวนนักเรียนเล่นเกม Swat the picture โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 ทีมมาแข่งกัน เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์และความรู้ซ้ำโม่งที่แล้ว

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูนำภาพอากาศต่าง ๆ ที่ได้สอนแล้วติดบนกระดาน ครูชี้ไปที่ภาพพูดประโยคคำถาม ดังนี้

Teacher : How's the weather? 2-3 ครั้ง ครูพูดพร้อมทั้งชี้ไปที่ภาพใดภาพหนึ่ง

Teacher : It's ครูพูดตอบตามภาพที่ชี้พร้อมทำท่าทางประกอบการตอบ

3. ครูชี้ภาพและพูดและตอบพร้อมกับนักเรียน 2-3 รอบจนครบหรือจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

4. ครูให้นักเรียนจับคู่กันและฝึกพูดบทสนทนา โดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดให้

A : How's the weather ?

B : It's

5. ครูสุ่มนักเรียนออกมาพูดสนทนากันหน้าชั้นเรียน

ขั้นทำแบบฝึกหัดและประเมินผลการเรียนรู้

6. ครูทดสอบนักเรียนทีละคู่ และบันทึกคะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เกม Swat the picture
2. รูปภาพ sunny, rainy, windy, cloudy, snowy

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 The Weather (3)
ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 1 ชั่วโมง
ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

- มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
- มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน
- ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

ให้ข้อมูลเกี่ยวกับฤดูกาล สภาพดินฟ้าอากาศ กิจกรรมที่ทำในช่วงสภาพอากาศต่างๆ และปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาล
2. นักเรียนถาม-ตอบเกี่ยวกับสภาพอากาศได้
3. ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้

สาระการเรียนรู้

Vocabulary go swimming, do a jigsaw, fly a kite

Function Asking for the weather

A : Today is(สภาพอากาศ)..... What do you want to do ?

B : I want to(บอกกิจกรรม)..... .

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูสนทนาซักถามกับนักเรียนว่า “วันนี้สภาพอากาศเป็นอย่างไร” “นักเรียนควรทำอะไรบ้าง”

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูติดบัตรภาพสภาพอากาศในวันที่สอน เช่น วันที่มีแดดจ้า ครูติดบัตรภาพแดดจ้า นักเรียนบอกสภาพอากาศให้ตรงกับภาพ ครูชี้ไปที่ภาพแล้วพูดว่า

Teacher : Today is sunny. พูดพร้อมทั้งทำท่าทาง 2-3 ครั้ง พูดจนครบทุกภาพ

3. หลังจากนั้นครูชี้ไปที่ภาพพูดแสดงท่าทางพร้อมกับนักเรียน จนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ ครูจึงเป็นผู้ชี้ภาพและให้นักเรียนพูดเอง

4. ครูติดบัตรภาพ go swimming, fly a kite, do a jigsaw puzzle ครูออกเสียงและทำท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง

5. ครูและนักเรียนออกเสียงและทำท่าทางพร้อมกัน 2-3 ครั้ง ก่อนจะให้เด็กเรียนทำเอง

6. ครูขออาสาสมัคร 1 คนมาช่วยครู

Teacher : Today is sunny. “What do you want to do ?”

Student : I want to go swimming. นักเรียนตอบ พร้อมแสดงท่าทางประกอบ

7. ครูให้นักเรียนพูดตามและแสดงท่าทางจนครบทุกกิจกรรม

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

8. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม พูดถาม-ตอบ

9. นักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาถาม-ตอบโดยใช้โครงสร้างประโยค

A : Today is(สภาพอากาศ)..... . What do you want to do ?

B : I want to(บอกกิจกรรม)..... .

10. ให้อาสาสมัครผลัดกันออกมาแสดงทำไปกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่เรียนมาแล้ว ให้เพื่อนทาย เช่น

อาสาสมัคร : แสดงท่าว่ายน้ำ

นักเรียนทาย : go swimming

อาสาสมัคร : แสดงท่าเล่นว่าว

นักเรียนทาย : fly a kite.

อาสาสมัคร : แสดงท่าต่อจิ๊กซอว์

นักเรียนทาย : do a jigsaw

ขั้นทำแบบฝึกหัดและประเมินผลการเรียนรู้

11. ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาถาม ตอบและแสดงท่าทางสลับกันจนครบทุกคน
ครูสังเกตและให้คะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์ go swimming, fly a kite, do a jigsaw puzzle
2. บัตรภาพ sunny, rainy, windy, cloudy, snowy, go swimming, fly a kite, do a jigsaw puzzle

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

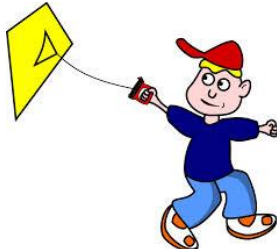
เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

บัตรภาพ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Sports (1)
ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 1 ชั่วโมง
ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬา การออกเสียงคำศัพท์ ประโยคสั้นๆ ให้ผู้เรียนฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับ Sports

2. นักเรียนพูดออกคำสั่งง่ายๆ ได้

สาระการเรียนรู้

Vocabulary basketball, volleyball, soccer, ping-pong, badminton, walk, run

Function Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียน แจงวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และนำภาพกีฬา basketball, Volleyball, soccer มาให้นักเรียนดูเพื่อทบทวนคำศัพท์เก่าที่เคยเรียนมา ครูออกเสียงคำศัพท์ และแสดงท่าทางประกอบ 2-3 ครั้งและให้นักเรียนปฏิบัติตาม

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูนำบัตรภาพใหม่ คือ ping-pong, badminton มาให้นักเรียนดูพร้อมทั้งออกเสียงคำตามภาพซ้ำ ๆ 2-3 ครั้ง ให้นักเรียนฟัง

3. ครูนำบัตรภาพมาให้ให้นักเรียนดู พร้อมออกเสียงและแสดงท่าทางประกอบบัตรภาพ และออกเสียง 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนออกและแสดงท่าทางตาม

4. ครูชูบัตรภาพให้นักเรียนทั้งชั้นออกเสียงตามภาพที่เห็น และแสดงท่าทางประกอบ โดยที่ครูไม่ออกเสียงให้ฟัง และไม่แสดงท่าทางให้ดู

5. ครูนำบัตรภาพทั้งหมดไปติดบนผนังห้องรอบชั้นเรียน โดยที่ครูพูด ดังนี้

Teacher :walk..... to the ping-pong picture. ครูพูดประโยคดังกล่าว 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งเดินไปยืนที่ภาพกีฬาปิงปอง

Teacher :run..... to the soccer picture. ครูพูดประโยคดังกล่าว 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งวิ่งไปยืนที่ภาพกีฬาฟุตบอล

6. ครูให้นักเรียนทุกคนยืนขึ้นฟังที่ครูพูดและออกเสียงตาม และปฏิบัติตามที่ครูพูด

Teacher :run..... to the soccer picture. ครูวิ่งไปยืนที่ภาพกีฬาฟุตบอล

Student :run..... to the soccer picture. นักเรียนวิ่งไปยืนที่ภาพกีฬาฟุตบอล

Teacher :walk..... to the ping-pong picture ครูเดินไปยืนที่ภาพกีฬาปิงปอง

Student :walk..... to the ping-pong picture นักเรียนเดินไปยืนที่ภาพกีฬาปิงปอง

ครูและนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวจนครบทุกภาพ

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

7. นักเรียนผลัดกันมาออกคำสั่งให้นักเรียนในชั้นฟังและปฏิบัติตาม (การมาออกคำสั่งอาจจะเรียงตามเลขที่หรือตามแต่ครูกำหนด) โดยที่ครูไม่ทำให้ดูแต่คอยให้คำแนะนำ

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

8. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมพร้อมทั้งขออาสาสมัครนักเรียนมาออกคำสั่งทีละคนจนครบ เพื่อให้นักเรียนในชั้นเรียนปฏิบัติตาม ครูสังเกตการและให้คะแนน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพ basketball, volleyball, soccer, ping-pong, badminton, walk, run

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญอนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่ มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถในการฟัง	ปฏิบัติตามคำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครูแนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

บัตรภาพ

 basketball	 volleyball	 soccer
 ping-pong	 badminton	 run
 walk		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Sports (2)
ภาคเรียนที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 1 ชั่วโมง
ปีการศึกษา 2560

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.4/1	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน
ต 1.2 ป.4/1	พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬา การใช้ He / She การออกเสียงคำศัพท์ ประโยคสั้นๆ ให้ผู้เรียน ฟัง พูดและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับกีฬาได้
2. นักเรียนถาม-ตอบ พร้อมทำท่าทางประกอบตามที่ฟังหรืออ่านได้

สาระการเรียนรู้

Vocabulary	He, She
Structure	A : What is he / she doing ? B : He / She is playing.....
Function	Asking and giving information / Following the instructions

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

1. ครูทบทวนคำศัพท์เก่าซ้ำโม่งที่แล้ว พร้อมทั้งสุ่มนักเรียน 2 คนมาพูดออกคำสั่งให้เพื่อนๆ ในห้องทำตาม

ขั้นปฏิบัติ

2. ครูขออาสาสมัคร ชาย 1 คน และหญิง 1 คน ออกมาแสดงบทบาทพร้อมกับครู โดยที่ครูแจกบัตรคำว่า He ให้กับนักเรียนชาย และแจกบัตรคำว่า She ให้กับนักเรียนหญิง ครูชี้ไปที่เด็กผู้ชายและพูดว่า

Teacher : He = H - E ฮี พร้อมทั้งวาดมือเขียนตัวอักษรในอากาศ
ครูชี้ไปที่เด็กผู้หญิงและพูดว่า

Teacher : She = S - H - E ซี พร้อมทั้งวาดมือเขียนตัวอักษรในอากาศ
(ซ้ำ 2-3 ครั้ง หรือจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ)

3. ครูชี้ไปที่เด็กผู้ชายและพูดว่า Teacher : He = H - E ฮี พร้อมทั้งวาดมือเขียนตัวอักษรในอากาศ โดยที่นักเรียนพูดและทำท่าทางตามครู (ซ้ำ 2-3 ครั้ง)

ครูชี้ไปที่เด็กผู้หญิงและพูดว่า Teacher : She = S - H - E ซี พร้อมทั้งวาดมือเขียนตัวอักษรในอากาศ โดยที่นักเรียนพูดและทำท่าทางตามครู (ซ้ำ 2-3 ครั้ง)

4. ครูชี้ไปที่เด็กผู้หญิง / เด็กผู้ชาย และให้นักเรียนพูดและทำท่าทางประกอบให้ถูกต้อง โดยที่ครูไม่พูดและแสดงท่าทางให้ดู

5. ครูนำภาพกีฬามาและถามนักเรียนดังนี้

Teacher : What is she doing? โดยที่ครูพูดซ้ำ ๆ และเน้นคำว่า she ด้วยการชี้มือไปที่ปากของตน (ซ้ำ 2-3 ครั้ง)

Teacher : She is playing badminton. ครูพูดพร้อมแสดงท่าทางเล่นแบดมินตัน (ซ้ำ 2-3 ครั้ง)

6. ครูอธิบายและฝึกให้นักเรียนถาม-ตอบ พร้อมแสดงท่าทางจนครบทุกภาพ

7. ครูให้นักเรียนจับคู่และฝึกสนทนาพูด ถาม -ตอบเกี่ยวกับกีฬา โดยที่ครูไม่แสดงให้ดู แต่คอยเดินดูนักเรียนทำกิจกรรมสนทนากันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้คำแนะนำ

Student 1 : What is she doing?

Student 2 : He / She is playing.....

ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

8. ครูแจกบัตรภาพให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ และครูสุ่มถามนักเรียน โดยให้ตอบตามภาพที่ได้รับ พร้อมทั้งถามครูสลับกันไป

ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

9. ครูให้นักเรียนจับคู่และออกมาแสดงการถาม-ตอบ ประกอบท่าทางที่ได้เรียนมาจนครบทุกคู่ โดยสลับกันพูด ครูบันทึกคะแนน

10. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพ basketball, volleyball, soccer, ping-pong, badminton
2. บัตรคำ He, She, basketball, volleyball, soccer, ping-pong, badminton,

การวัดและประเมินผล

วิธีการวัด	เครื่องมือ
สังเกตการพูด	แบบบันทึกทักษะการพูดระหว่างเรียน
สังเกตการฟัง	แบบบันทึกทักษะการฟังระหว่างเรียน

บันทึกหลังการสอน

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้สอน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บริหาร

(นางสาวยุพา บุญนันต์)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่มีการ ประสาน สายตา ผู้ฟัง
ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยค แทบไม่ได้ เลย

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

บัตรคำ

soccer
badminton
ping-pong
volleyball
basketball
He
She

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและทักษะการพูด
ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ก่อนเรียนและหลังเรียน

คำชี้แจง ครูพูดคำสั่งให้นักเรียนฟัง ซ้ำ 2 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

1. Touch your nose.
2. Show me your pencil.
3. Put your book under my table.
4. Touch your shoulder.
5. Show me your ruler.
6. Walk like a duck.
7. Walk to a window.
8. Put your pen on your book.
9. Make sounds like a cow.

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ก่อนเรียนและหลังเรียน

คำชี้แจง ครูถามคำถามนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพูดคำสั่งตามที่กำหนดเป็นภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

1. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนวางดินสอไว้บนหนังสือ จะพูดว่าอย่างไร
2. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน แตะข้อศอกตนเอง จะพูดว่าอย่างไร
3. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน หยิบลูกปิงปองขึ้นมาจะพูดว่าอย่างไร
4. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนไปแตะคำศัพท์คำว่า ฟุตบอล จะพูดว่าอย่างไร
5. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนให้เดินไปที่ประตู จะพูดว่าอย่างไร
6. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน วิ่งไปหาครู จะพูดว่าอย่างไร

แนวทางการปฏิบัติตามแบบทดสอบวัดผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
(สำหรับครูผู้สอน)

คำชี้แจง ครูพูดคำสั่งให้นักเรียนฟัง ซ้ำละ 2 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

1. Touch your nose. (นักเรียนเอามือแตะที่จมูกของตนเอง)
2. Show me your pencil. (นักเรียนโชว์ดินสอของตนเองให้ครูดู)
1. Put your book under my table. (นักเรียนหยิบหนังสือวางข้างล่างโต๊ะของครู)
2. Touch your shoulder. (นักเรียนเอามือแตะที่หัวไหล่ของตนเอง)
3. Show me your ruler. (นักเรียนโชว์ไม้บรรทัดของตนเองให้ครูดู)
4. Walk like a duck. (นักเรียนเดินท่าทางคล้ายเป็ดให้ครูดู)
5. Walk to a window. (นักเรียนเดินไปที่หน้าต่าง)
6. Put your pen on your book. (นักเรียนหยิบปากกาวางบนหนังสือของนักเรียน)
7. Make sounds like a cow. (นักเรียนทำเสียงร้องเหมือนกับวัวให้ครูฟัง)

**แนวทางการปฏิบัติตามแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
(สำหรับครูผู้สอน)**

คำชี้แจง ครูถามคำถามนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพูดคำสั่งตามที่กำหนดเป็นภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

1. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนวางดินสอไว้บนหนังสือ จะพูดอย่างไร
นักเรียนพูดว่า "Put your pencil on the book"
2. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนแตะข้อศอกตนเอง จะพูดอย่างไร
นักเรียนพูดว่า "Touch your elbow"
3. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน หยิบลูกปิงปองขึ้นมาจะพูดอย่างไร
นักเรียนพูดว่า "Pick the ping-pong ball up"
4. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนไปแตะคำศัพท์คำว่า ฟุตบอล จะพูดอย่างไร
นักเรียนพูดว่า "Tap the word soccer"
5. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนให้เดินไปที่ประตู จะพูดอย่างไร
นักเรียนพูดว่า "Walk to the door"
6. ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน วิ่งไปหาครู จะพูดอย่างไร
นักเรียนพูดว่า "Run to your teacher"

แบบประเมินทักษะการฟัง

ชื่อ.....สกุล.....เลขที่.....

ข้อที่	คำสั่ง	เกณฑ์การประเมิน		
		3	2	1
1	Touch your nose.			
2	Show me your pencil.			
3	Put your book under my table.			
4	Touch your shoulder.			
5	Show me your ruler.			
6	Walk like a duck.			
7	Walk to a window.			
8	Put your pen on your book.			
9	Make sounds like a cow.			
รวม				
รวม				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง

ระดับคะแนน ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการฟัง		
	3	2	1
ความสามารถ ในการฟัง	ปฏิบัติตาม คำสั่งได้ทันที	ต้องพูดซ้ำหรือให้ครู แนะนำ	แทบไม่เข้าใจคำสั่ง

แบบประเมินทักษะการพูด

ชื่อ.....สกุล.....เลขที่.....

ข้อ ที่	คำสั่ง	เกณฑ์การประเมิน							
		ความคล่องแคล่ว ในการพูด				ความถูกต้องของ ภาษาและเนื้อหา			
		4	3	2	1	4	3	2	1
1	ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนวางดินสอไว้บนหนังสือ จะพูดว่าอย่างไร								
2	ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน แต่ขอออกตนเอง จะพูดว่าอย่างไร								
3	ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน หยิบลูกบ๊องป้องกันมาจะพูดว่าอย่างไร								
4	ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนไปแต่คำศัพท์คำว่า ฟุตบอล จะพูดว่าอย่างไร								
5	ถ้าต้องการสั่งเพื่อนให้เดินไปที่ประตู จะพูดว่าอย่างไร								
6	ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน วิ่งไปหาครู จะพูดว่าอย่างไร								
รวม									
รวม									

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวทิพย์วลี สุขปาน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูด

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนนการพูด			
	4	3	2	1
ความคล่องแคล่ว ในการพูด	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตา กับผู้ฟังและแสดง ท่าทางอย่าง เหมาะสม	พูดออกเสียงได้ ถูกต้อง คล่องแคล่ว พูด เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับ ผู้ฟังและแสดง ท่าทางบ้าง เล็กน้อย	พูดได้ คล่องแคล่วแต่ ไม่เป็น ธรรมชาติ ประสาน สายตาเป็น ระยะ	พูดเหมือน ท่องจำ ไม่มี การประสาน สายตาผู้ฟัง
ความถูกต้อง ของภาษาและ เนื้อหา	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้างประโยค ได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้คำศัพท์ และโครงสร้าง ประโยคได้เป็น บางส่วน	ใช้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ประโยคแทบ ไม่ได้เลย

ภาคผนวก จ
แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้ององค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกัน
- 0 ไม่แน่ใจว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกัน
- 1 แน่ใจว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกัน

หน่วยที่/เรื่อง	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
1. It's me 1-3	1. สารสำคัญ			
	1.1 ชัดเจนเหมาะสม เข้าใจง่าย			
	1.2 เขียนสาระได้ถูกต้อง			
	1.3 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2.3 เข้าใจง่าย ครอบคลุมเนื้อหาวิชา			
	2.4 สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้			
	2.5 สามารถประเมินผลได้			
	3. สารการเรียนรู้			
	3.1 มีความชัดเจน น่าสนใจ			
	3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน			
	3.3 สอดคล้องกับเวลาที่ใช้สอน			
	3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	3.5 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน			

แผนที่/เรื่อง	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
1. It's me 4-6 (ต่อ)	4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	4.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน			
	4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	4.5 ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย เหมาะสม			
	4.6 ช่วยเสริมสร้างทักษะที่กำหนด			
	4.7 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้			
	5. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม			
	5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ			
	6. การวัดและการประเมินผล			
	6.1 ชัดเจนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	6.3 สามารถวัดและประเมินตามที่ระบุได้			
2. Going to the farm 1-2	1. สาระสำคัญ			
	1.1 ชัดเจนเหมาะสม เข้าใจง่าย			
	1.2 เขียนสาระได้ถูกต้อง			
	1.3 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2.3 เข้าใจง่าย ครบคลุมเนื้อหาวิชา			
	2.4 สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้			
	2.5 สามารถประเมินผลได้			

แผนที่/เรื่อง	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
2. Going to the farm 3-6 (ต่อ)	3. สารการเรียนรู้			
	3.1 มีความชัดเจน น่าสนใจ			
	3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน			
	3.3 สอดคล้องกับเวลาที่ใช้สอน			
	3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	3.5 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน			
	4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	4.2 สอดคล้องกับสารการเรียนรู้			
	4.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน			
	4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	4.5 ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย เหมาะสม			
	4.6 ช่วยเสริมสร้างทักษะที่กำหนด			
	4.7 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้			
	5. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม			
	5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ			
	6. การวัดและการประเมินผล			
	6.1 ชัดเจนและสอดคล้องกับสารการเรียนรู้			
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	6.3 สามารถวัดและประเมินตามที่ระบุได้			

แผนที่/เรื่อง	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
3. The Weather 1-4	1. สารสำคัญ			
	1.1 ชัดเจนเหมาะสม เข้าใจง่าย			
	1.2 เขียนสาระได้ถูกต้อง			
	1.3 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2.3 เข้าใจง่าย ครบคลุมเนื้อหาวิชา			
	2.4 สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้			
	2.5 สามารถประเมินผลได้			
	3. สาระการเรียนรู้			
	3.1 มีความชัดเจน น่าสนใจ			
	3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน			
	3.3 สอดคล้องกับเวลาที่ใช้สอน			
	3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	3.5 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน			
	4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	4.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน			
	4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	4.5 ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย เหมาะสม			
	4.6 ช่วยเสริมสร้างทักษะที่กำหนด			
	4.7 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้			

แผนที่/เรื่อง	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
3. The Weather 5-6 (ต่อ)	5. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม			
	5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ			
	6. การวัดและการประเมินผล			
	6.1 ชัดเจนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	6.3 สามารถวัดและประเมินตามที่ระบุได้			
4. Sports 1-3	1. สาระสำคัญ			
	1.1 ชัดเจนเหมาะสม เข้าใจง่าย			
	1.2 เขียนสาระได้ถูกต้อง			
	1.3 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	2.3 เข้าใจง่าย ครอบคลุมเนื้อหาวิชา			
	2.4 สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้			
	2.5 สามารถประเมินผลได้			
	3. สาระการเรียนรู้			
	3.1 มีความชัดเจน น่าสนใจ			
	3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน			
	3.3 สอดคล้องกับเวลาที่ใช้สอน			
	3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	3.5 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน			

แผนที่/เรื่อง	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		+1	0	-1
4. Sports 4-6 (ต่อ)	4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	4.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน			
	4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	4.5 ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย เหมาะสม			
	4.6 ช่วยเสริมสร้างทักษะที่กำหนด			
	4.7 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้			
	5. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม			
	5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน			
	5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ			
	6. การวัดและการประเมินผล			
	6.1 ชัดเจนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้			
	6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้			
	6.3 สามารถวัดและประเมินตามที่ได้ระบุไว้			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิ

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับตัวชี้วัดหรือไม่ โดยการพิจารณาให้น้ำหนักดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

หมายเหตุ ในการประเมินครั้งนี้ ขอความกรุณาท่านได้แก้ไขข้อความและภาษาลงในแบบประเมินและแบบทดสอบได้ตามที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม และหากท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น -1 ขอความกรุณาท่านช่วยเสนอแนะท้ายข้อเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแบบทดสอบต่อไป

ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก		
		-1	0	+1
ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	1 Touch your nose.			
	2 Show me your pencil.			
	3 Put your book under my table.			
	4 Touch your shoulder.			
	5 Show me your ruler.			
	6 Walk like a duck.			
	7 Walk to a window.			
	8 Put your pen on your book.			
	9 Make sounds like a cow.			

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้น สอดคล้องกับตัวชี้วัดหรือไม่ โดยการพิจารณาให้น้ำหนักดังนี้

- + 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

หมายเหตุ ในการประเมินครั้งนี้ ขอความกรุณาท่านได้แก้ไขข้อความและภาษาลงในแบบประเมินและแบบทดสอบได้ตามที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม และหากท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น -1 ขอความกรุณาท่านช่วยเสนอแนะท้ายข้อเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแบบทดสอบต่อไป

ตัวชี้วัด	ข้อสอบ	น้ำหนัก		
		-1	0	+1
ต 1.2 ป.4/1 พูด/เขียนโต้ตอบ ในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	1 ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนวางดินสอไว้บนหนังสือ จะพูดว่าอย่างไร			
	2 ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน ต่ะข้อศอกตนเอง จะพูดว่าอย่างไร			
	3 ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน หยิบลูกบิงปองขึ้นมา จะพูดว่าอย่างไร			
	4 ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อนไปต๊ะคำศัพท์คำว่า ฟุตบอล จะพูดว่าอย่างไร			
	5 ถ้าต้องการสั่งเพื่อนให้เดินไปที่ประตู จะพูดว่าอย่างไร			
	6 ถ้าต้องการสั่งให้เพื่อน วิ่งไปหาครู จะพูดว่าอย่างไร			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิ

. แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความทุกข้ออย่างรอบคอบตั้งใจและพิจารณาตนเองว่ารู้สึกหรือมีความคิดเห็นต่อข้อนั้น มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อที่	รายการ	ระดับคะแนน				
		5	4	3	2	1
1	ฉันกล้าพูดภาษาอังกฤษหน้าห้องเรียน					
2	ฉันรู้สึกประหม่าที่ต้องเดินไปพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนคนอื่น เมื่อทำกิจกรรมบทบาทสมมติ					
3	ฉันกล้าที่จะออกมาเล่นเกมหรือทำท่าทางแสดงประกอบการพูดภาษาอังกฤษหน้าห้อง					
4	ฉันกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโต้-ตอบกับครู					
5	ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่ต้องการ ให้ครูฟังได้					
6	ฉันมั่นใจที่จะร้องเพลงภาษาอังกฤษ					
7	ฉันมักจะรู้สึกวิตกกังวล ไม่มีสมาธิ เมื่อถูกเลือกให้ตอบคำถามภาษาอังกฤษ					
8	ฉันทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ต้นจนจบด้วยความตั้งใจและสนใจ					
9	ฉันคิดว่าถ้าพูดภาษาอังกฤษผิดไปบ้างเพื่อน ๆ ก็ยังเข้าใจสิ่งที่ฉันพูด					
10	ฉันสนุกทุกครั้งที่ทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อน					
11	ฉันช่วยเหลือเพื่อนในการบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำที่เพื่อนไม่รู้					
12	ฉันกังวลกับคะแนนสอบการพูดภาษาอังกฤษ					
13	ฉันกล้ายกมือตอบคำถามภาษาอังกฤษเมื่อครูถาม					
14	ฉันรู้สึกเครียดทุกครั้งที่ต้องออกมาพูดภาษาอังกฤษ หน้าห้องเรียน ถึงแม้จะเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี					
15	ฉันไม่รู้สึกกลัวการพูดภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายของแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

- 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก จ

คำดัชนีความสอดคล้อง

**ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอน
แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

รายการตรวจสอบคุณภาพ แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
1. สาระสำคัญ						
1.1 ชัดเจนเหมาะสม เข้าใจง่าย	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	1
1.2 เขียนสาระได้ถูกต้อง	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	1
1.3 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
2.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
2.3 เข้าใจง่าย ครบถ้วนเนื้อหาวิชา	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
2.4 สามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
2.5 สามารถประเมินผลได้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 มีความชัดเจน น่าสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
3.3 สอดคล้องกับเวลาที่ใช้สอน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
3.5 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4. กิจกรรมการจัดการการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4.5 ภาษาถูกต้อง อ่านง่าย เหมาะสม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4.6 ช่วยเสริมสร้างทักษะที่กำหนด	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4.7 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1

รายการตรวจสอบคุณภาพ แผนการจัดการเรียนรู้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
6. การวัดและการประเมินผล						
6.1 ชัดเจนและสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	0.6
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	0.6
6.3 สามารถวัดและประเมินตามที่ระบุได้	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	0.6

**ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการฟัง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง**

ข้อที่	ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
2	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
3	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
4	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
5	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
6	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
7	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
8	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
9	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อที่	ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
2	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
3	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
4	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
5	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง
6	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 5	1	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC
	1	2	3	4	5	
1. ฉันกล้าพูดภาษาอังกฤษหน้าห้องเรียน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
2. ฉันรู้สึกประหม่าที่ต้องเดินไปพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนคนอื่น เมื่อทำกิจกรรมบทบาทสมมติ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
3. ฉันกล้าที่จะออกมาเล่นเกมหรือทำท่าทางแสดงประกอบการพูดหน้าห้อง	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
4. ฉันกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษโต้ตอบกับครู	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
5. ฉันสามารถพูดภาษาอังกฤษในสิ่งที่ต้องการให้ครูฟังได้	+ 1	+ 1	+ 1	0	+ 1	0.8
6. ฉันมั่นใจที่จะร้องเพลงภาษาอังกฤษ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
7. ฉันมักจะรู้สึกวิตกกังวล ไม่มีสมาธิ เมื่อถูกเลือกให้ตอบคำถามภาษาอังกฤษ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
8. ฉันทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษตั้งแต่ต้นจนจบด้วยความตั้งใจและสนใจ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
9. ฉันคิดว่าถ้าพูดภาษาอังกฤษผิดไปบ้างเพื่อนๆ ก็ยังเข้าใจสิ่งที่ฉันพูด	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
10. ฉันสนุกทุกครั้งที่ทำกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อน	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
11. ฉันช่วยเหลือเพื่อน ในการบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำที่เพื่อนไม่รู้	- 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	0.6
12. ฉันกังวลกับคะแนนสอบการพูดภาษาอังกฤษ	+ 1	+ 1	0	+ 1	+ 1	0.8
13. ฉันกล้ายกมือตอบคำถามภาษาอังกฤษเมื่อครูถาม	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
14. ฉันรู้สึกเครียดทุกครั้งที่ต้องออกมาพูดภาษาอังกฤษ หน้าห้องเรียนถึงแม้จะเตรียมตัวมาเป็นอย่างดี	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1
15. ฉันไม่รู้สึกกลัวการพูดภาษาอังกฤษ	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	1

ภาคผนวก ช
ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ชั้นที่ 1 ชั้นนำและทบทวนการเรียนรู้

เป็นขั้นตอนการทบทวนความรู้เก่าและนำเข้าสู่บทเรียนใหม่

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติ

ขั้นนำเสนอคำศัพท์ใหม่โดยการพูดออกเสียง ออกคำสั่งพร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง

หลังจากนั้นให้นักเรียนออกเสียง ออกคำสั่ง และปฏิบัติตามที่ครูพูด 2-3 ครั้งหรือมากกว่า

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

ทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากที่นักเรียนได้ลองทำจริง โดยให้นักเรียนออกมา
ออกคำสั่งแทนครู โดยที่ครูไม่ทำให้ดูเพื่อให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 4 ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลอาจทำได้โดยการทดสอบที่ละคนหรือให้นักเรียนจับคู่กันมาเพื่อสลับกันปฏิบัติ

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)

การสอนโดยใช้วิธีแบบตอบสนองด้วยท่าทางเน้นการทำซ้ำ ๆ จนเกิดการเข้าใจ
พูดและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง โดยใช้ร่างกายสิ่งของ และท่าทางประกอบ

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นางสาวทิพย์วลี สุขปาน
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 41/1 หมู่ที่ 9 ตำบลโพสังโฆ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี 16150
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดประดับ ตำบลบางระจัน อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี 16150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2554 ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2560 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี